

Warszawa, dnia 12 października 2022 r.

**Zestawienie uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji publicznych i opiniowania
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (UC123)
(projekt z dnia 1 lipca 2022 r.)**

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Uwaga dotyczy	Treść uwagi	Stanowisko MS
1.	Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”	Uwaga ogólna	<p>Zgodnie z informacją zawartą w uzasadnieniu do projektu, projekt stanowi kolejny etap implementacji tzw. pakietu prawa spółek, na który składają się następujące regulacje z zakresu unijnego prawa spółek:</p> <p>1) dyrektywa 2019/2121 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, str. 1-44);</p> <p>2) dyrektywa 2019/1151 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2017/1132 w odniesieniu do stosowania narzędzi i procesów cyfrowych w prawie spółek (Dz. Urz. UE L 186/80 z 11.07.2019, str. 80-104</p> <p>Jak wskazują motywy 4 – 6 implementowanej w projekcie dyrektywy 2019/2121, celem dyrektywy jest zniesienie ograniczeń swobody przedsiębiorczości, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony takich podmiotów jak</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie ze wskazaniem w uzasadnieniu projektu kwestie związane z uczestnictwem pracowników zostaną uregulowane w odrębnym projekcie.</p> <p>Zgodnie z podziałem kompetencji rządowych organem właściwym do prowadzenia prac w zakresie przepisów dyrektywy 2019/2121 dotyczących uczestnictwa pracowników jest Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej.</p> <p>Rola Ministerstwa</p>

			<p>pracownicy, wierzyciele i wspólnicy. Cel ten ma zostać osiągnięty m.in. poprzez włączenie przedstawicieli pracowników na poziomie zarządu w proces decyzyjny, dostarczenie informacji pracownikom o procesie przekształcenia transgranicznego oraz możliwość odniesienia się do procesu przekształcenia. W projekcie, określone uprawnienia mają przysługiwać przedstawicielom pracowników, a w sytuacji braku takich przedstawicieli – pracownikom. Brak jest jednak wskazania jak należy rozumieć wyrażenie „przedstawiciele pracowników”. Natomiast w uzasadnieniu do projektu (str. 53) znajduje się informacja, iż projektodawca przyjął założenie uchwalenia odrębnej ustawy w sprawie uczestnictwa pracowników w zakresie wszystkich operacji transgranicznych. Taka metodologia ma być wyrazem konsekwencji legislacyjnej w związku z tym, że analogiczne rozwiązanie zostało przyjęte w związku z implementacją dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych. Uprawnienia pracowników w spółce powstałej w wyniku połączenia transgranicznego spółek reguluje ustawa z dnia 25 kwietnia 2008 r. o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego połączenia się spółek (t.j. Dz.U.2019, poz.2384). Opiniowany projekt nie zawiera jednak propozycji zmiany tej ustawy. Do projektu nie został również dołączony zapowiadany w uzasadnieniu projekt ustawy. Tym samym przekazana do konsultacji regulacja jest niepełna i nie pozwala na ocenę czy przyjęty sposób implementacji pozwoli na</p>	<p>Sprawiedliwości w tym zakresie ma charakter koordynacyjny.</p> <p>W ramach rządowego procesu legislacyjnego, 4 stycznia 2022 r. Minister Rodziny i Polityki Społecznej rozpoczął etap uzgodnień, opiniowania i konsultacji społecznych projektu ustawy o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego przekształcenia, połączenia lub podziału spółek (UC109). Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. <i>o związkach zawodowych</i>, skierowano resort ten skierował pismo z 4 stycznia 2022 r. do NSZZ „Solidarność”, z prośbą o zajęcie stanowiska względem projektu ustawy o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego przekształcenia, połączenia lub podziału spółek. W odpowiedzi na ww. pismo 3 lutego 2022 r. przekazano drogą elektroniczną decyzję Prezydium</p>
--	--	--	---	---

		<p>osiągnięcie celów dyrektywy w zakresie uprawnień pracowników w procesie transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek. Do konsultacji społecznej nie zostały również przekazane założenia zapowiadanego w uzasadnieniu projektu ustawy.</p> <p>W tym miejscu należy wskazać, iż zawarte w projekcie wyrażenie „przedstawiciele pracowników” jest niejasne i może budzić wątpliwości interpretacyjne. W celu uniknięcia wątpliwości ustawodawca jednoznacznie powinien przesądzić, iż uprawnienia przedstawicieli pracowników powinny przysługiwać zarówno związkom zawodowym jak i innym przedstawicielstwom pracowników. Stanowisko to wynika z motywu 27 implementowanej dyrektywy 2019/2121 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek. W motywie tym wyraźnie zaznaczono, iż przedstawicielstwa pracowników obejmują zarówno przedstawicielstwa wynikające z przepisów unijnych (m.in. europejska rada zakładowa) jak i krajowych przepisów prawa. Oczywiście jest, że tymi przedstawicielstwami o których mowa w prawie krajowym, innymi niż europejskie, są związki zawodowe. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu kwestia uczestnictwa pracowników w zakresie wszystkich operacji transgranicznych należy do materii zbiorowego prawa pracy, w związku z tym, na mocy art. 19 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych wnosimy o przekazanie założeń do zapowiadanej w uzasadnieniu projektu ustawy, która ma uzupełniać</p>	<p>Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 15/22 w sprawie opinii o projekcie ustawy z dnia 23 grudnia 2021 r. o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego przekształcenia, połączenia lub podziału spółek. W przedmiotowej decyzji pozytywnie opiniowano projekt ustawy o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego przekształcenia, połączenia lub podziału spółek i nie wniesiono uwag do przedmiotowego projektu.</p> <p>W odniesieniu do pojęcia „przedstawiciele pracowników” – należy mieć na uwadze, iż w obecnym stanie prawnym, w przepisach o połączeniach transgranicznych (tj. art. 516⁵ § 3 Kodeksu spółek handlowych) pojęcie to występuje. Pojęcie to należy zatem interpretować zgodnie z dotychczasową</p>
--	--	--	--

			postanowienia omawianego projektu.	praktyką.
2.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Uwaga ogólna	<p>Opiniowany Projekt wprowadza podział spółek handlowych przez wyodrębnienie jako rodzaj podziału spółek równoważny m.in. do podziału spółek przez wydzielenie. Jednocześnie nie przewiduje on zmian w zakresie regulacji podatkowych poprzez wyraźne odniesienie się do podziału przez wyodrębnienie obok np. podziału przez wydzielenie i innych rodzajów podziału spółek w przepisach regulujących poszczególne aspekty opodatkowania podziału spółek. Brak wyraźnej regulacji w tym zakresie, przy jednoczesnej wyraźnej regulacji skutków podatkowych innych rodzajów podziału, w tym podziału przez wydzielenie, rodziłby wątpliwości interpretacyjne co do podatkowych skutków podziału przez wyodrębnienie. To z kolei w praktyce uniemożliwiłoby dokonywanie podziałów przez wyodrębnienie, jako że aspekty podatkowe są czynnikami ryzyka zawsze rozważanymi przez strony przy przekształceniach korporacyjnych. Z powyższych względów Pracodawcy RP rekomendują wyraźne uregulowanie skutków podatkowych podziału przez wyodrębnienie - podobnie jak skutków podziału przez wydzielenie, w szczególności w Ordynacji Podatkowej i ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych.</p> <p>Szczegółowe propozycje zmian przepisów: Art. 2a. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa wprowadza się następujące zmiany: II.</p> <p>1) art. 93c. otrzymuje następujące brzmienie: „Art. 93c. § 1. Osoby prawne przejmujące lub osoby prawne powstałe w</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Projekt został uzupełniony o wkład Ministerstwa Finansów.</p> <p>W związku z uwagami Pracodawców RP Ministerstwo Sprawiedliwości zwróciło się do Ministerstwa Finansów z prośbą o odniesienie do przedstawionych uwag.</p> <p>W odpowiedzi Ministerstwo Finansów wskazało:</p> <p><i>„Odnosząc się do postulatu legislacyjnego zgłoszonego przez Pracodawców RP w zakresie CIT, postulat ten zdaje się zrównywać, co do zasady, skutki podziału przez wydzielenie i podziału przez wyodrębnienie. W tym celu zidentyfikowano przepisy ustawy o CIT odwołujące się do podziału przez wydzielenie i uzupełniono je o sformułowanie „albo wyodrębnienie” lub podobne. W</i></p>

		<p>wyniku podziału wstępują, z dniem podziału lub z dniem wydzielenia albo z dniem wyodrębnienia, we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki osoby prawnej dzielonej pozostające w związku z przydzielonymi im, w planie podziału, składnikami majątku § 2. Przepis § 1 stosuje się, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie - także majątek osoby prawnej dzielonej, stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa.”;</p> <p>2) art. 117 § 1-3 otrzymuje następujące brzmienie: „§ 1. Osoby prawne przejmujące lub osoby prawne powstałe w wyniku podziału (osoby nowo związane) odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem za zaległości podatkowe osoby prawnej dzielonej, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie - także majątek osoby prawnej dzielonej, nie stanowi zorganizowanej części przedsiębiorstwa. § 2. Zakres odpowiedzialności osób prawnych przejmujących lub osób prawnych nowo związanych ograniczony jest do wartości aktywów netto nabytych, wynikających z planu podziału. § 3. Zakres odpowiedzialności osób prawnych przejmujących lub osób prawnych nowo związanych przy podziale przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie ograniczony jest do zaległości z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych do dnia wydzielenia albo wyodrębnienia.”. Art. 2b. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 7b. w ust. 1 pkt 1 lit. h) otrzymuje następujące brzmienie: r „h)</p>	<p><i>większości, takie podejście jest zbieżne ze zmianami zawartymi we wkladzie MF. Zwracamy jednakże uwagę na istotną różnicę w konstrukcji prawnej podziału przez wydzielenie i podziału przez wyodrębnienie. Definicja nowego typu podziału została uwzględniona w art. 529 § 1 w dodawanym pkt 5 KSH. Podział przez wyodrębnienie przewiduje przeniesienie części majątku spółki dzielonej na spółkę istniejącą lub nowo związaną, w zamian za udziały spółki istniejącej lub nowo związanej przydzielane spółce dzielonej. Z tej perspektywy podział przez wyodrębnienie jest zbliżony do instytucji aportu. Forma ta różni się zatem istotnie od podziału przez wydzielenie, który polega na przeniesieniu części majątku spółki dzielonej na istniejącą spółkę lub spółkę nowo związaną, ale udziały lub akcje spółki przejmującej lub nowo związanej w tym przypadku obejmują wspólnicy spółki</i></p>
--	--	---	---

		<p>przychody wspólnika spółki dzielonej, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie - majątek przejmowany na skutek podziału lub majątek pozostający w spółce, nie stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa.”; 2) art. 9b. ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie: „7. W razie połączenia lub podziału podmiotów, dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów, w przypadku gdy podmiot przejmowany lub dzielony stosował metodę ustalania różnic kursowych, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podmioty powstałe w wyniku podziału lub połączenia oraz podmioty, które przejęły całość lub część innego podmiotu na skutek tych zdarzeń, z wyjątkiem podmiotu przejmującego przy podziale przez wydzielenie albo przy podziale przez wyodrębnienie, mają prawo do rezygnacji ze stosowania tej metody, niezależnie od upływu czasu jej stosowania. W takim przypadku podmiot informuje o tej rezygnacji w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym dokonano połączenia lub podziału.”;</p> <p>3) art. 12 ust. 1 pkt 8b) i pkt 9) otrzymują następujące brzmienie: „8b) ustalona na dzień poprzedzający dzień podziału wartość emisyjna udziałów (akcji) spółki przejmującej lub nowo zawiązanej przydzielonych udziałowcowi (akcjonariuszowi) spółki dzielonej, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie - majątek przejmowany na skutek podziału lub majątek pozostający w spółce, nie stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa,</p>	<p><i>dzielonej. Z tych względów występują też różnice pomiędzy propozycjami MF (który uwzględnia wyżej wskazaną specyfikę podziału przez wyodrębnienie) a postulatem Pracodawców RP.</i></p> <p><i>W szczególności, w ocenie MF nie jest celowa, proponowana przez Pracodawców RP, zmiana art. 12 ust. 1 pkt 8b ustawy o CIT, który reguluje powstanie przychodu po stronie udziałowców spółki dzielonej. W świetle tego przepisu, przychodem jest w szczególności wartość emisyjna udziałów spółki przejmującej przydzielonych udziałowcowi spółki dzielonej, gdy</i></p> <p><i>- w przypadku podziału przez wydzielenie - majątek przejmowany na skutek podziału lub pozostający w spółce dzielonej nie stanowi zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Nie ma potrzeby uzupełnienia wskazanego przepisu o referencję do podziału przez wyodrębnienie, gdyż w przypadku tej formy prawnej udziałowcom</i></p>
--	--	--	--

		<p>przy czym przepis art. 14 ust. 2 stosuje się odpowiednio;”, „9) w spółce podlegającej podziałowi, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie majątek przejmowany na skutek podziału lub majątek pozostający w spółce, nie stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa - wartość rynkowa składników majątkowych przeniesionych na spółki przejmujące lub nowo zawiązane ustalona na dzień poprzedzający dzień podziału lub wydzielenia albo wyodrębnienia, przy czym przepisy art. 14 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio;”;</p> <p>4) art. 12 ust. 4 pkt 3h) otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„3h) w spółce podlegającej podziałowi, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie majątek przejmowany na skutek podziału oraz majątek pozostający w spółce, stanowią zorganizowaną część przedsiębiorstwa - wartości rynkowej składników majątku przeniesionych na spółki przejmujące lub nowo zawiązane ustalonej na dzień podziału lub wydzielenia albo wyodrębnienia”,</p> <p>5) art. 15 ust. 1ma otrzymuje następujące brzmienie: „1ma. W przypadku podziału spółki, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8b, kosztem uzyskania przychodów udziałowca (akcjonariusza) spółki dzielonej są koszty nabycia lub objęcia udziałów (akcji) w spółce dzielonej, obliczone zgodnie z ust. 1k albo art. 16 ust. 1 pkt 8. Jeżeli podział spółki następuje przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie, koszt ten ustala</p>	<p><i>spółki dzielonej nie będą przyznawane udziały (będzie je otrzymywać spółka dzielona).</i></p> <p><i>Wskazaną specyfikę podziału przez wyodrębnienie należy uwzględnić też przy przepisach dotyczących kosztów uzyskania przychodów. Z uwagi na obejmowanie udziałów spółki przejmującej lub nowo zawiązanej przez spółkę dzieloną (podobnie jak, przy aporcje, przez spółkę wnoszącą wkład), właściwe wydaje się odwołanie, w zakresie kosztów zbycia tych udziałów, do regulacji dotyczących aportów. Regulacje dotyczące podziału przez wydzielenie, odnoszące się do zbycia udziałów przez udziałowca spółki dzielonej nie będą właściwe, bowiem należy odnieść się do zbycia udziałów otrzymanych wskutek podziału przez wyodrębnienie przez spółkę dzieloną. Stąd, w propozycjach MF zaproponowano w art. 15 ustawy nowy ust. 11b regulujący koszt zbycia udziałów (akcji) objętych przez spółkę dzieloną w</i></p>
--	--	--	--

		<p>się w takiej proporcji, w jakiej pozostaje wartość wydzielanej części majątku spółki dzielonej do wartości jej majątku bezpośrednio przed podziałem. Pozostała część kwoty tych kosztów stanowi koszt uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) spółki dzielonej przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie</p> <p>6) art. 16 ust. 1 w pkt 8c) lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„c) wydatków na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) w spółce dzielonej, ustalonych zgodnie z lit. a lub b, w takiej proporcji, w jakiej pozostaje wartość wydzielanej części majątku spółki dzielonej do wartości jej majątku bezpośrednio przed podziałem; pozostała część kwoty tych wydatków stanowi koszt uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) spółki podzielonej przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie</p> <p>7) art. 16g. ust. 18-19 otrzymują następujące brzmienie: „18. Przepis ust. 9 ma zastosowanie, jeżeli z odrębnych przepisów wynika, że podmiot powstały z przekształcenia, podziału albo połączenia lub podmiot istniejący, do którego przeniesiono w wyniku wydzielenia albo wyodrębnienia część majątku podmiotu dzielonego, wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki podmiotu przekształconego, połączonego albo podzielonego. 19. Przepisu ust. 9 nie stosuje się do podziału podmiotów, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie albo wyodrębnienie także majątek pozostający w podmiocie dzielonym, nie stanowi</p>	<p><i>drodze podziału przez wyodrębnienie. Natomiast, z powyższych powodów nie będzie właściwe odniesienie się do podziału przez wyodrębnienie w treści art. 15 ust. 1ma i art. 16 ust. 1 w pkt 8c lit. c, jak proponują Pracodawcy RP. Mając na uwadze powyższe, uważamy, że propozycje MF są dostosowane do specyfiki prawnej instytucji podziału przez wyodrębnienie (jak również uwzględniają pozostałe kluczowe zmiany wynikające ze zmian KSH).”</i></p> <p>W odniesieniu do pozostałych propozycji Ministerstwo Finansów wskazało:</p> <p><i>„W propozycjach Pracodawców RP dotyczących zmian w art. 93c i art. 117 Ordynacji podatkowej nie przewidziano dostosowania przepisów o podatkowym następstwie prawnym oraz odpowiedzialności osób trzecich do proponowanych zmian w KSH,</i></p>
--	--	--	---

			<p>zorganizowanej części przedsiębiorstwa. W takim przypadku dla wyceny przejmowanego majątku przepisy ust. 1 pkt 4 lub ust. 10 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>8) art. 16h. ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie: „5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do podziału podmiotów, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie albo przez wyodrębnienie także majątek pozostający w podmiocie dzielonym, nie stanowi zorganizowanej części przedsiębiorstwa. W takim przypadku odpisów amortyzacyjnych od przejmowanych składników majątkowych dokonuje się na zasadach określonych w art. 16i-16m.”</p>	<p><i>polegających na rozszerzeniu zdolności do łączenia się spółki komandytowo-akcyjnej w charakterze spółki przejmującej albo nowo zawiązanej oraz przyznaniu tej spółce zdolności podziałowej. Spółka komandytowo-akcyjna, jako osobowa spółka handlowa niemająca osobowości prawnej, nie została objęta zakresem podmiotowym regulacji proponowanych przez Pracodawców RP. W odniesieniu do osób prawnych propozycje Pracodawców RP są zbieżne co do meritum z propozycjami legislacyjnymi zawartymi w propozycjach MF i nie widzimy konieczności ich modyfikacji.”</i></p>
3.	Związek Pracodawców Polska Miedź	Uwaga ogólna	<p>Związek Pracodawców Polska Miedź pozytywnie ocenia fakt przygotowania przez Ministra Sprawiedliwości projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, która implementuje Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE 2019/2121 zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132.</p> <p>Analiza wskazanego powyżej projektu oraz opinie otrzymane</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W odniesieniu do uwagi dotyczącej kwestii zmiany typu spółki osobowej na spółkę kapitałową – należy mieć na uwadze, iż nowelizacja dyrektywy 2017/1132 w sprawie niektórych</p>

		<p>od naszych podmiotów członkowskich pozwoliły nam na przygotowanie załączonych poniżej uwag. Zwracamy się z prośbą o wzięcie pod uwagę zaprezentowanych w niniejszej opinii wniosków, uwag oraz przedłożonej argumentacji przy tworzeniu ostatecznego kształtu projektu aktów prawnych. Jesteśmy otwarci na dyskusję merytoryczną dotyczącą modyfikacji projektowanych zapisów na dalszym etapie prac legislacyjnych.</p> <p><u>Uwagi szczegółowe do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw</u></p> <p>Dotychczasowa dyrektywa 2017/1132, w odniesieniu do operacji transgranicznych, harmonizowała jedynie procedurę połączeń transgranicznych. Brak wspólnych przepisów dotyczących transgranicznych przekształceń i podziałów sprawiał, że regulacje poszczególnych państw członkowskich często wzajemnie wykluczały się. Powodowało to dążenie poszczególnych państw do jak największej deregulacji, aby konkurować z innymi państwami członkowskimi. Dyrektywa 2019/2121 wprowadza regulacje dotyczące procedury podziału i przekształcenia transgranicznego spółek, wymienionych w Załączniku II tej dyrektywy, w ramach jednolitego rynku unijnego. Dyrektywa 2019/2121 pogłębia również harmonizację przepisów dotyczących połączeń transgranicznych.</p>	<p><i>aspektów prawa spółek</i>, przewidziana w dyrektywie 2019/2121 nie wymusza zmiany charakteru spółki komandytowo – akcyjnej i jej statusu z osobowej na kapitałową. Określenie spółka kapitałowa w rozumieniu dyrektywy 2017/1132 podlega bowiem wykładni autonomicznej.</p> <p>Klasyfikacja spółki komandytowo – akcyjnej jako spółki osobowej nie stanowi niewłaściwej implementacji dyrektywy 2017/1132.</p> <p>Ponadto należy mieć na uwadze, iż projekt na równi traktuje spółkę komandytowo – akcyjną ze spółkami kapitałowymi pod względem możliwości jej transgranicznych reorganizacji i korzystania ze swobody przedsiębiorczości na jednolitym rynku unijnym.</p> <p>Przyjęte w projekcie rozwiązania legislacyjne (tj. odesłanie w</p>
--	--	---	---

			<p>W kontekście przekształceń transgranicznych wprowadzenie zharmonizowanych zasad związanych z przeprowadzaniem tego typu operacji transgranicznej stanowi konkretny punkt odniesienia do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 25 października 2017 r. w sprawie C-106/16 Polbud. Wyrok ten dotyczył sprawy polskiej, w której Polbud spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zakwestionowała polskie przepisy przewidujące, iż podjęcie uchwały o przeniesieniu siedziby spółki za granicę powoduje rozwiązanie spółki, z czym wiązała się konieczność przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego.</p> <p>Analizując polskie prawo Trybunał zauważył, że chociaż spółka prawa polskiego, taka jak Polbud, przenosząc swą statutową siedzibę do państwa członkowskiego innego niż Polska, może co do zasady uczynić to bez utraty osobowości prawnej, to wykreślenie z polskiego KRS może uzyskać dopiero pod warunkiem przeprowadzenia likwidacji. Wymaga ona wykonania szeregu czynności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zakończenia interesów bieżących spółki, b) ściągnięcia wierzytelności, wypełnienia zobowiązań i upłynnienia majątku spółki, c) zaspokojenia lub zabezpieczenia wierzycieli, d) złożenia sprawozdania finansowego z dokonania tych czynności, e) wskazania przechowawcy ksiąg i dokumentów likwidowanej spółki. 	<p>odniesieniu do spółki komandytowo – akcyjnej do odpowiednich przepisów dotyczących spółek kapitałowych) stanowi kontynuację metodologii przyjętej w ramach implementacji dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych.</p> <p>Postulat zmiany kwalifikacji spółki komandytowo-akcyjnej spółki należy postrzegać jako mający charakter czysto krajowy. Uwzględnienie tego postulatu, o charakterze systemowym, wymagałoby analizy całokształtu systemu prawa (w szczególności ustawy – Kodeks spółek handlowych, przepisów podatkowych), co wpłynęłoby na znaczące spowolnienie prac nad projektem, a w konsekwencji doprowadziłoby do opóźnień w implementacji dyrektywy 2019/2121 do polskiego porządku</p>
--	--	--	--	--

			<p>W ocenie Trybunału, Polskie uregulowania, które wymagają przeprowadzenia likwidacji spółki, mogą utrudniać, a nawet uniemożliwiać, dokonanie transgranicznego przekształcenia spółki. Uregulowania te stanowią zatem ograniczenie swobody przedsiębiorczości. Jednocześnie Trybunał przypomniał również, że ograniczenie takie mogą być uzasadnione jedynie nadrzędnymi względami interesu ogólnego, takimi jak ochrona interesów wierzycieli, wspólników mniejszościowych i pracowników. Tymczasem polskie uregulowania ustanawiają ogólny obowiązek przeprowadzenia likwidacji bez względu na rzeczywiste ryzyko naruszenia tych interesów oraz bez możliwości wyboru mniej restrykcyjnych środków mogących chronić te interesy. Według Trybunału obowiązek likwidacji ukształtowany w polskim prawie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia celu polegającego na ochronie wspomnianych interesów.</p> <p>Projektowana harmonizacja Dyrektywą 2019/2121 przepisów dotyczących operacji transgranicznych, koncentruje się m.in. na kwestii zabezpieczenia interesów grup interesariuszy, na których w sposób szczególny operacje te mogą wpływać (tj. wierzycieli, wspólników, pracowników).</p> <p>Dyrektywa 2019/2121 wprowadza nowe typy transformacji spółek i harmonizację podziałów transgranicznych. Brak przewidzianego w dyrektywie nowego typu podziału w polskich przepisach obniżyłby konkurencyjność polskich</p>	<p>prawnego.</p> <p>Projektodawca opracowując ten projekt wziął pod uwagę Zalecenie Komisji z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie transpozycji dyrektyw dotyczących rynku wewnętrznego do prawa krajowego (2005/309/WE). Zgodnie z pkt 6 tego Zalecenia państwa członkowskie powinny powstrzymać się od dodania do krajowych przepisów wykonawczych warunków lub wymagań, które nie są niezbędne do dokonania transpozycji danej dyrektywy.</p> <p>Dalej wskazuje się w tym Zaleceniu, iż w przypadku włączenia transpozycji dyrektywy do szerszej procedury legislacyjnej na poziomie krajowym państwa członkowskie powinny zapewnić, że nie doprowadzi to do przekroczenia terminu transpozycji.</p>
--	--	--	---	--

		<p>podmiotów, atrakcyjność polskiego rynku dla podmiotów zagranicznych i elastyczność działania przedsiębiorców.</p> <p>Dyrektywa wprowadza także nowy typ łączenia transgranicznego, gdy jedna lub więcej spółek w chwili rozwiązania bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na inną istniejącą spółkę – spółkę przejmującą – bez konieczności emisji nowych akcji lub ustanawiania nowych udziałów przez spółkę przejmującą.</p> <p>Wprowadzenie w dyrektywie 2019/2121 nowych instytucji w zakresie reorganizacji spółek w wymiarze transgranicznym stworzyło możliwość rewizji krajowych przepisów regulujących kwestię połączeń, podziałów i przekształceń transgranicznych. Zmiany te mają na celu uniknięcie zjawiska odwrotnej dyskryminacji polskich podmiotów uczestniczących w procesach transformacji spółek w wymiarze krajowym względem podmiotów, uczestniczących w tych procesach w wymiarze transgranicznym. Zmiany te dotyczą m.in. przyznania pełnej zdolności łączeniowej, podziałowej spółce komandytowo akcyjnej. Zmiany te zostały uwzględnione w zmienianym art. 146 § 2 pkt 7 k.s.h.,</p> <p>a) odniesieniu do połączeń - w zmienianym art. 491 § 1 i § 2 k.s.h.;</p> <p>b) w odniesieniu do podziałów – w zmienianym art. 528 § 1, § 2, § 4 k.s.h., art. 550²³ - art. 550²⁸ k.s.h.;</p> <p>Należy przyjąć, że na gruncie Znowelizowanej Dyrektywy</p>	
--	--	---	--

		<p>2017/1132 pojęciem „spółka kapitałowa” należy objąć również spółkę komandytowo-akcyjną. Tym samym, przepisy Znowelizowanej Dyrektywy 2017/1132, regulujące transgraniczne przekształcenia, połączenia i podziały spółek powinny znaleźć pełne zastosowanie do spółek komandytowo-akcyjnych.</p> <p>Na potrzeby kodeksu spółek handlowych, spółka komandytowo-akcyjna jest uznawana za spółkę osobową. O takim jej zaszeregowaniu w sposób jednoznaczny przesądził ustawodawca (art. 4 § 1 pkt 1 k.s.h.). Taka kwalifikacja prawna spółki komandytowo-akcyjnej nie jest jednak bezdyskusyjna i nie oznacza, że na potrzeby regulacji innych niż Kodeks spółek handlowych, spółki komandytowo-akcyjnej nie można uznać za spółkę kapitałową.</p> <p>W doktrynie jako cechy spółek osobowych wskazuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osobiste prowadzenie działalności dla realizacji określonego celu przez wspólników, co nadaje spółce charakter związku osób; 2) osobisty charakter stosunku członkostwa i prawa wspólników, który sprawia, że ogół praw i obowiązków wspólnika w spółce co do zasady nie może być przenoszony na osoby trzecie; 3) solidarną odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki; 4) oparcie na zasadach równości uprawnień i jednomyślności. 	
--	--	---	--

			<p>Do cech spółek kapitałowych zalicza się natomiast:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) powierzenie prowadzenia spraw spółki organowi menedżerskiemu; 2) łatwą zbywalność praw udziałowych i zmienność składu osobowego wspólników; 3) osobowość prawną oraz brak odpowiedzialności wspólników za zobowiązania spółki; 4) oparcie na zasadach rządów większości oraz proporcjonalności. <p>Poza przypadkami modelowymi, takimi jak <u>spółka jawna</u> oraz <u>spółka akcyjna</u> (zwłaszcza w modelu spółki publicznej), jednoznaczne przyporządkowanie danej spółki do wspomnianych kategorii jest niemożliwe, ze względu na ich hybrydowy charakter. Jak słusznie wskazują Stanisław Sołtysiński i Paweł Moskwa doktrynalne wyróżnienie spółek kapitałowych, podobnie jak spółek osobowych, ma charakter typologiczny, biorąc za podstawę nasilenie ich charakterystycznych cech.</p> <p>Wybór dokonany przez ustawodawcę w art. 4 § 1 pkt 1 KSH nie był jednak oczywisty. Wskazuje na to analiza prawno-porównawcza. W państwach europejskich występują dwa modele spółek komandytowo akcyjnych: model francusko-niemiecki oraz model włosko-szwajcarski. W każdym z nich regulacja spółki komandytowo-akcyjnej nie ma charakteru zupełnego. Podział logiczny (<i>Criterium divisionis</i>)</p>	
--	--	--	---	--

			<p>stanowi to, jakie normy należy stosować w sprawach nieuregulowanych przepisami, odnoszącymi się <i>stricte</i> do spółki komandytowo-akcyjnej. W modelu francusko-niemieckim są to normy odnoszące się do spółki komandytowej, co ma czynić spółkę komandytowo-akcyjną spółką bardziej komandytową niż akcyjną. Model szwajcarsko-włoski uwypukla kształtuje spółkę komandytowo-akcyjną jako podtyp spółki akcyjnej. To przepisy odnoszące się do tej ostatniej, znajdują zastosowanie w sprawach nieuregulowanych. Fakt, że rozwiązania polskie wpisują się w model francusko-niemiecki (polska regulacja spółki komandytowo-akcyjnej w szerokim stopniu czerpie ze wzorców niemieckich) nie jest kluczowy do dokonania kwalifikacji prawnej spółki komandytowo-akcyjnej jako spółki osobowej. W prawie niemieckim bowiem spółkę komandytowo-akcyjną uznaje się za spółkę kapitałową. W podobny sposób klasyfikuje się ją również w prawie większości innych państw europejskich. Wyjątek w tym zakresie stanowi prawo polskie, a także prawo portugalskie i hiszpańskie.</p> <p>Podsumowując, należy stwierdzić, że spółka komandytowo-akcyjna nie daje się jasno sklasyfikować jako spółka kapitałowa lub jako spółka osobowa. W większości państw obcych spółkę komandytowo-akcyjną uznaje się za spółkę kapitałową, przyjmując, że posiada ona również cechy osobowe. W Polsce, na potrzeby KSH, przyjęto odmienną klasyfikację, co w założeniu ustawodawcy miało wpłynąć na</p>	
--	--	--	--	--

		<p>ściślejsze związanie spółki z aktywnymi inwestorami (z reguły założycielami) i chronić ich przed utraty kontroli nad spółkę w razie podjęcia przez nich decyzji o pozyskaniu finansowania kapitałem.</p> <p>Przesądzenie, w art. 4 § 1 pkt 1 KSH, że na potrzeby polskiego prawa spółek spółkę komandytowo-akcyjną należy uznawać za spółkę osobową, nie świadczy o tym, że niedopuszczalne jest dokonanie odrębnej jej klasyfikacji na potrzeby innych ustaw. Jak wskazano w pkt. 3 powyżej, spółka komandytowo-akcyjna ma charakter hybrydowy i uprawniona jest jej kwalifikacja zarówno jako spółki kapitałowej, jak i spółki osobowej.</p> <p>Uznanie spółki komandytowo-akcyjnej za spółkę kapitałową może być wymagane przy stosowaniu prawa unijnego. Kwestię tę przesądził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 22.05.2015 r. w sprawie C-357/13, <i>Drukarnia Multipress sp. z o.o. przeciwko Ministrowi Finansów</i>. W stanie faktycznym, który leżał u podstaw wspomnianego orzeczenia, spółka z ograniczoną Rozpoznając sprawę, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazał, że art. 2 dyrektywy 2008/7/WE ujmuje szeroko pojęcie spółki kapitałowej. Na potrzeby wspomnianej dyrektywy pojęcie to obejmuje nie tylko spółki kapitałowe wskazane przez państwa członkowskie w załączniku I (w przypadku Polski: spółkę akcyjną oraz spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością) lecz również każdy inny podmiot, spełniający kryteria zwyczajowo stosowane dla scharakteryzowania spółki kapitałowej,</p>	
--	--	--	--

		<p>wymienionej w art. 2 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy 2008/7/WE.</p> <p>Podejście zaprezentowane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej potwierdza, że klasyfikacja spółki komandytowo-akcyjnej jako spółki osobowej lub kapitałowej nie jest jednoznaczna, a jej zaszeregowanie dokonane w art. 4 § 1 pkt 1 KSH nie jest rozstrzygające przy stosowaniu prawa unijnego. Jak stwierdził w swej opinii poprzedzającej wydanie omawianego orzeczenia Rzecznik Generalny Unii Europejskiej, „<i>względny jednolitego stosowania prawa Unii, jak i zasada równego traktowania wskazują na to, że treści przepisu prawa Unii, który nie zawiera wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich dla określenia swego znaczenia i zakresu należy zwykle nadać w całej Unii Europejskiej autonomiczną wykładnię. Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2008/7 określa w sposób wiążący i jednolity dla wszystkich państw członkowskich spółki, które należy uznać za spółki kapitałowe w rozumieniu tej dyrektywy. Wynika z tego, że wskazany przepis ustanawia autonomiczne pojęcie „spółki kapitałowej” i zrównanego z nią podmiotu, wymagając jednocześnie, aby spółkami tymi były spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub inne osoby prawne w rozumieniu prawa krajowego</i>”.</p> <p>Podsumowując, w orzeczeniu sprawy Drukarnia Multipress sp. z o.o., Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że wbrew jednoznaczному brzemieniu przepisu art. 4 § 1 pkt 1 KSH, spółka komandytowo-akcyjna może być uznana za</p>	
--	--	--	--

		<p>spółkę kapitałową na potrzeby stosowania przepisów prawa unijnego.</p> <p>Podobnie jak w przypadku dyrektywy 2008/7/WE analizowanej w orzeczeniu Drukarnia Multipress sp. z o.o. należy przyjąć, że używane w znowelizowanej Dyrektywie 2017/1132 pojęcie „spółka kapitałowa” ma charakter autonomiczny i oderwany od sposobu jego rozumienia w prawie krajowym. Zatem, spółka uznawana zgodnie z krajowym prawem handlowym za spółkę osobową może być kwalifikowana jako spółka kapitałowa na potrzeby Znowelizowanej Dyrektywy 2017/1132 i <i>vice versa</i>.</p> <p>Należy przyjąć, że na gruncie Znowelizowanej Dyrektywy 2017/1132 pojęciem „spółka kapitałowa” należy objąć również spółkę komandytowo-akcyjną. Tym samym, przepisy Znowelizowanej Dyrektywy 2017/1132, regulujące transgraniczne przekształcenia, połączenia i podziały spółek powinny znaleźć pełne zastosowanie do spółek komandytowo-akcyjnych.</p> <p>Pomimo wcześniejszych głosów doktryny w tym zakresie, w tym również stanowiska zaprezentowanego w 2021 r. przez dr Pawła Mazura z Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości, przy projekcie zmian KSH nie zdecydowano się na gruntowną zmianą podejścia ustawodawcy w KSH do samej tożsamości spółki komandytowo-akcyjnej. Pomimo innego jej pojmowania na gruncie stosunków unijnych, w krajowym porządku</p>	
--	--	--	--

			<p>prawnym pozostawiono bez zmiany jej charakter spółki osobowej (choć posiadającej w rzeczywistości hybrydowy charakter, to definitywnie KSH przewiduje jedynie dychotomiczny podział spółek i do spółek osobowych kwalifikuje się niezmiennie SKA).</p> <p>W zamian ustawodawca zaproponował wymienienie obok spółek kapitałowych spółki komandytowo-akcyjnej, jako identycznie uprawnionej w zakresie połączeń, podziałów i przekształceń transgranicznych. W przeważającej mierze zaproponowane zmiany KSH dotyczą zatem rozszerzenia uprawnień SKA w tym zakresie.</p> <p>W naszej ocenie stanowisko doktryny w zakresie zmiany podejścia do SKA, dostosowujące jej charakter do charakteru już przypisanego jej Trybunałem UE, byłoby najwłaściwszym podejściem przy kolejnej nowelizacji KSH, znacznie upraszczające jej zrozumienie w ramach naszych relacji wewnątrzwspólnotowych. Zaproponowane w zamian podejście jest jakimś wyjściem z sytuacji, natomiast z pewnością w przyszłości nadal będą powstawać niejasności na tle oceny charakteru SKA jako spółki osobowej, traktowanej jednak jako spółki o charakterze kapitałowym na rynku UE (z czym wiążą się np. wskazane w wyrokach Trybunału kwestie podatkowe). Jak wyżej wspomniano, w prawie niemieckim, z którego pochodzą polskie rozwiązania porządek prawnego dotyczącego SKA, spółkę komandytowo-akcyjną uznaje się za spółkę kapitałową. W podobny sposób klasyfikuje się ją również w</p>	
--	--	--	--	--

			<p>prawie większości innych państw europejskich. Wyjątek w tym zakresie stanowi prawo polskie, a także prawo portugalskie i hiszpańskie, stąd w naszej ocenie polski porządek prawny w tym zakresie również powinien zostać dostosowania do uregulowań zdecydowanej większości państw europejskich, dodatkowo zgodnie z poglądem Trybunału Sprawiedliwości EU</p> <p>w tym zakresie.</p> <p>Nie wdając się w kazuistyczną analizę poszczególnych przepisów w zakresie proponowanych pozostałych zmian są one zasadniczo zgodne z przyjętymi wymaganiami Dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady (UE 2019/2121 zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 i nie mam zastrzeżeń.</p> <p>Najbardziej zauważalną zmianą w zakresie KSH, jest dołożenie całego Rozdziału 4¹, pt.: Transgraniczne przekształcenie spółek kapitałowych i spółki komandytowo-akcyjnej, podzielony na 2 Oddziały: Transgraniczne przekształcenie spółek kapitałowych, obejmujący art. Od 580¹ do art. 580¹⁷, oraz Oddział 2 – Transgraniczne przekształcenie spółki komandytowo-akcyjnej, obejmujący jedynie 2 art. 580¹⁸ i 580¹⁹, w których ustawodawca przede wszystkim zrównuje w uprawnieniach spółkę SKA ze spółkami kapitałowymi opisanymi w Oddziale 1 oraz odnosi do SKA art. 574, dotyczący odpowiedzialności solidarnej wspólników spółki osobowej (<i>Wspólnicy przekształcanej spółki osobowej odpowiadają na dotychczasowych zasadach solidarnie ze</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p><i>spółką przekształconą za zobowiązania spółki powstałe przed dniem przekształcenia przez okres trzech lat, licząc od tego dnia.)</i></p> <p>Warto również zwrócić uwagę, iż jedną z największych zmian jakie niesie ze sobą projekt nowelizacji KSH, jest dodanie do krajowego porządku prawnego zupełnie nowej instytucji podziału, tj. podziału przez wyodrębnienie, który będzie wprowadzony zarówno do operacji transgranicznych jak i krajowych. W swoim założeniu, ma on polegać na umożliwieniu przeniesienia części majątku spółki dzielonej na istniejącą lub nowo zawiązaną spółkę lub spółki za udziały lub akcje spółki lub spółek przejmujących lub nowo zawiązanych, które obejmuje spółka dzielona, a nie jak dotychczas (w sytuacji podziału przez wydzielenie), wspólnicy spółki dzielonej.</p> <p>Podstawa analizy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Obowiązująca Ustawa Kodeks Spółek Handlowych, 2) Projekt nowelizacji KSH (UC123), 3) OSR nowelizacja KSH (UC123), 4) Tabela zgodności (UC123), 5) Objęcie spółki komandytowo-akcyjnej zakresem podmiotowym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE 2019/2121 zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcenia, łączenia i podziału spółek. Analiza. Dr Paweł Mazur Instytut Wymiaru Sprawiedliwości 2021. 	
--	--	--	--	--

4.	Prezes Sądu rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie	Uwaga ogólna	<p>Mając na uwadze proponowane zmiany ustawy Kodeks spółek handlowych co do których, co do zasady w określonym terminie nie zostały zgłoszone uwagi, pragnę zwrócić uwagę, iż nowe procedury reorganizacji spółek (przekształcenia i podziały transgraniczne) zwiększą wpływ spraw w sądach rejestrowych a także zakres czynności tych organów. Jak wynika z uzasadnienia projektu, obsługę zapytań w zakresie wymiany informacji o zakazach wykonywania funkcji kierowniczej ma zapewnić tylko Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie. Z. tych względów niezbędnym jest zabezpieczenie środków na etaty referendarza sądowego i urzędniczego dla każdego z. trzech wydziału gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego (XII, XIII i XIV) Sądu Rejonowego dla nast. Warszawy w Warszawie.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>W Ocenie Skutków Regulacji przewidziano dwa etaty referendarza sądowego i jeden urzędniczy dla Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy.</p>
5.	Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	Uwaga ogólna	<p>Projektowana ustawa stanowi kolejny etap implementacji tzw. pakietu prawa spółek, która stanowi niewątpliwie istotny krok w kierunku pogłębienia integracji w ramach jednolitego rynku unijnego, niemniej jednak kwestia przetwarzania danych osobowych na podstawie projektowanych przepisów jest równie istotna. Regulacje te związane są bowiem z przetwarzaniem informacji i danych, w tym danych osobowych w zakresie ich pozyskiwania, udostępniania i dalszego wykorzystywania, dlatego też stanowią przedmiot oceny i analizy organu nadzorczego. 1 Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018 r., s. 2.</p> <p>Prawem i obowiązkiem organu właściwego w sprawie ochrony danych osobowych, wynikającym z obowiązujących</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2016/679 ust. 1 lit. c przetwarzanie jest zgodne z prawem w przypadku, gdy jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze.</p> <p>Proponowane w projekcie rozwiązania, które wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych mają na celu jedynie</p>

		<p>przepisów, jest realizacja roli doradczej m.in. w procesie tworzenia prawa z zakresu przetwarzania danych osobowych, eksperckie wsparcie w zakresie działań, w szczególności skupiających się na tworzeniu przepisów prawa, podejmowanych w przedmiotowym zakresie. Organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych doradza w sprawie aktów prawnych w zakresie w jakim mogą one mieć wpływ na prawa i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych (por. art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2016/679), a zgodnie z prawem krajowym założenia i projekty aktów prawnych dotyczące danych osobowych są przedstawiane do zaopiniowania Prezesowi Urzędu (art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych). Dlatego z zadowoleniem należy przyjąć, że projekt został przedstawiony organowi nadzorczemu przez Projektodawcę.</p> <p>Jednakże analizując przedłożony projekt należy wskazać, że nie zawiera on przepisów, które w jednolity sposób regulowałyby kwestię przetwarzania danych osobowych. Powyższe może wynikać z braku dokonanego przez projektodawcę w sposób kompleksowy testu prywatności w procesie tworzenia prawa - projektowanie ochrony danych osobowych przy określaniu sposobów przetwarzania (art. 25 ust. 1), przeprowadzenie oceny skutków dla ochrony danych w związku z przyjęciem podstawy prawnej przetwarzania (art. 35 ust. 1 i ust. 10 rozporządzenia 2016/679). Przy wypracowywaniu przepisów prawa pożądanym jest dokonywanie oceny skutków dla ochrony danych, jej wyników i wpływu na kształt i treść określonych regulacji stanowiących</p>	<p>wykonanie obowiązków wynikających z prawa Unii (tj. dyrektywy 2019/1151, a także rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1042 z dnia 18 czerwca 2021 r. <i>ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 w odniesieniu do specyfikacji technicznych i procedur dotyczących systemu integracji rejestrów oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2244.</i></p> <p>Art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, na który powołuje się w swoim piśmie Prezes UODO, nakłada w pewnych sytuacjach obowiązek przeprowadzenia szczegółowej oceny skutków planowanych operacji przetwarzania dla ochrony danych osobowych. Dalej przepis ten określa bardziej szczegółowe wymagania dla dokonania tej</p>
--	--	--	--

			o dokonywaniu operacji na danych osobowych.	<p>oceny.</p> <p>Te specyficzne wymogi nie znajdują zastosowania, jeżeli przetwarzanie ma podstawę prawną w prawie Unii.</p> <p>Oceny skutków przetwarzania danych dokonano w związku z przyjęciem przepisów unijnych, które niniejszym projektem mają być wdrażane.</p> <p>W świetle powyższego ogólne uwagi Prezesa UODO dotyczące procesu tworzenia prawa w tej materii i wymagań w tym zakresie nie są jasne.</p>
6.	Crido Legal J. Ziólek i Wspólnicy sp. k.	Art. 1 pkt 9 lit. b oraz art. 1 pkt 37 lit. b oraz art. 1 pkt 45 projektu	<p>Projektowane przepisy art. 503 § 1¹, art. 538 § 1¹ oraz art. 559 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1467; dalej jako: „KSH”)</p> <p>Z aprobatą przyjęliśmy dostrzeżenie przez projektodawcę ryzyk związanych z zamieszczaniem w dokumentach dotyczących reorganizacji spółek informacji mogących stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa. Ryzyko to wiąże się z koniecznością ochrony takich informacji przed ujawnieniem w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektodawca uwzględnił wymagania dyrektywy 2019/2121 w zakresie wyłączenia informacji mogących stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa.</p> <p>W tym zakresie należy mieć na</p>

			<p>związku z zasadą jawności dokumentów znajdujących się w aktach rejestrowych, zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz.1683; dalej jako: „KRS”). Wskazujemy jednocześnie, że informacje te mogą być zawarte także w dokumentach innych niż opinia biegłego a koniecznych przeprowadzenia procesu połączenia, podziału lub przekształcenia, w tym także ich transgranicznych odpowiedników. Zwracamy uwagę na zaadresowanie tej kwestii w odniesieniu do:</p> <p>a) załączników do wniosku o wydanie zaświadczenia o zgodności z prawem polskim odpowiednio połączenia, podziału oraz przekształcenia transgranicznego jak i</p> <p>b) samego planu połączenia, podziału oraz przekształcenia (zarówno w odniesieniu do spółek krajowych i procesów transgranicznych). Rozwiązaniem może być np. możliwość zawarcia informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w załączniku do planu połączenia/przekształcenia/podziału zamiast w jego treści oraz możliwość posługiwania się wersją pełną i wersją dokumentów z pominięciem tych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa (dostęp do pełnej wersji z załącznikami miałby sąd rejestrowy i organy/wspólnicy zarządzający spółkę biorących udział w procesie, zaś wierzyciele i pracownicy mieliby dostęp do wersji niezawierającej tajemnicy przedsiębiorstwa).</p>	<p>uwadze, iż w omawianym przypadku mamy do czynienia z wydaniem opinii przez biegłego.</p> <p>W zakresie w jakim podmiot zgłaszający uwagę wskazuje na konieczność ochrony informacji przed ujawnianiem projektodawca zakłada, iż spółka ma prawo pominąć w sporządzanej i ujawnianej przez nią dokumentacji związanej z przeprowadzaniem danej operacji transgranicznej informacje, które są objęte tajemnicę przedsiębiorstwa, ograniczając się jedynie do wykazania niezbędnych danych do wydania zaświadczenia, bez uszczerbku dla spełnienia niezbędnych wymagań informacyjnych, służących m.in. realizacji praw wierzycieli, wspólników i pracowników.</p> <p>W związku z powyższym w ocenie projektodawcy nie jest konieczna dalsza interwencja legislacyjna w tym zakresie.</p>
--	--	--	---	--

7.	Komisja Nadzoru Finansowego	Art. 1 pkt 14 projektu	<p>1. Art. 1 pkt 14 lit. c) projektu (dodanie pkt 8 w art. 516³ KSH) - pominięcie przykładowego katalogu sposobu zabezpieczenia. W implementowanej dyrektywie użyto słów „takich jak: gwarancje lub zastawy” przy wskazaniu form zabezpieczenia – por. art. 122 lit. n) dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121. Dodatkowo wskazać należy, że zmiana ta nie została uwzględniona w tabeli zgodności. Analogiczne zmiany powinny zostać dokonane w przepisach dotyczących podziału oraz przekształcenia transgranicznego spółek (odpowiednio: art. 1 pkt 42 projektu w zakresie dotyczącym art. 550⁶ pkt 19 KSH ze względu na art. 160d lit. q) dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121 oraz art. 1 pkt 49 projektu w zakresie dotyczącym art. 580⁴ pkt 5 KSH) ze względu na art. 86d lit. f) dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121);</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowane rozwiązania korespondują z motywem 23 dyrektywy 2019/2121, który wskazuje, iż celem dyrektywy w tym zakresie jest zapewnienie odpowiedniej ochrony dla wierzycieli.</p> <p>Przepisy unijne podlegają autonomicznej wykładni. Należy w tym kontekście zwrócić również uwagę, że dyrektywa 2017/1132 posługuje się pojęciem gwarancji w bardzo szerokim znaczeniu, W świetle tej dyrektywy pojęcie to może być rozumiane jako ogólne wymagania, środki zabezpieczenia (por. art. 1, art. 51 ust. 3, art. 54, art. 65 dyrektywy 2017/1132).</p> <p>Na gruncie prawa polskiego określenie „gwarancja” posiada węższe znaczenie (np. gwarancja bankowa, gwarancja przy sprzedaży).</p>
----	------------------------------------	-------------------------------	--	---

				Posłużenie się określeniem „gwarancja lub zastawy”, które w dyrektywie 2017/1132 ma charakter przykładowy, w kontekście sposobów zabezpieczeń wierzycieli nie byłoby zrozumiałe na gruncie prawa polskiego i nie odzwierciedlałoby intencji prawodawcy unijnego, jakim jest zagwarantowanie przez państwa członkowskie UE odpowiednich zabezpieczeń.
8.	Crido Legal J. Ziólek i Wspólnicy sp. k.	<p>Art. 1 pkt 14 projektu w zakresie art. 516³ pkt 8¹ Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 42 projektu w zakresie art. 550⁶ pkt 19 Kodeksu spółek handlowych</p>	<p>Projektowane brzmienie art. 516³ pkt 8¹, art. 550⁶ pkt 19, art. 580⁴ pkt 6 KSH</p> <p>Komentowane przepisy wskazują na obligatoryjny element planu połączenia transgranicznego, planu podziału transgranicznego lub przekształcenia transgranicznego, tj. na wskazanie w treści każdego planu zabezpieczeń proponowanych wierzycielom. Należy podkreślić, że ustawodawca w żaden sposób nie precyzuje tego, jak szczegółowo zabezpieczenia powinny być sformułowane – czy powinny dotyczyć sytuacji hipotetycznych czy też odnosić się do konkretnych stanów faktycznych, których świadome są spółki biorące udział w procesach transgranicznych na moment sporządzania planu. Postulujemy, aby ustawodawca doprecyzował treść postanowienia w sposób eliminujący wątpliwości interpretacyjne co do jego treści w przyszłości</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Określenie „zabezpieczenie wierzycieli” jest pojęciem utrwalonym w polskim prawie i w praktyce jego stosowania. W Kodeksie spółek handlowych występuje np. w art. 300¹²¹ § 3, art. 459 § 2, art. 473, art. 474 Kodeksu spółek handlowych.</p> <p>W ocenie projektodawcy nie jest zasadne dookreślanie tego pojęcia, celem uniknięcia nadmiernej kazuistyki i w celu zachowania</p>

		Art. 1 pkt 49 w zakresie art. 580⁴ pkt 6 Kodeksu spółek handlowych	(zwłaszcza mając na względzie, że treść poszczególnych planów będzie zapewne podlegać weryfikacji ze strony sądu rejestrowego w zakresie tego, czy spełnia on wymogi przewidziane w KSH).	spójności systemowej.
9.	Crido Legal J. Ziólek i Wspólnicy sp. k.	Art. 1 pkt 15 projektu w zakresie art. 516⁴ § 1 Kodeksu spółek handlowych Art. 1 pkt 42 w zakresie art. 550⁹ § 1 oraz § 3 Kodeksu spółek handlowych Art. 1 pkt 49 w zakresie art. 580⁷ § 1 oraz § 3 Kodeksu spółek	<p>Projektowane przepisy art. 516⁴ § 1 oraz § 4, art. 550⁹ § 1 oraz § 3, a także art. 580⁷ § 1 oraz § 3 KSH</p> <p>W naszej ocenie przyjęcie proponowanego rozwiązania (tj. złożenie dokumentów na min. 5 tygodni przed podjęciem uchwały, przy wymogu wpisu wzmianki na miesiąc przed datą podjęcia tej uchwały) będzie prowadziło do trudności w procesach reorganizacji. Z doświadczeń profesjonalnych pełnomocników wynika, że praktyka działania sądów rejestrowych nie pozwala na bezpieczne (pewne) określenie terminu rozpoznania danego wniosku. Założenie rozpoznania wniosku w 7 dni nie przystaje do realiów czasu rozpoznawania wniosków przez sądy rejestrowe (należy podkreślić, że termin 7 dni ma charakter jedynie instrukcyjny). W komentowanym projekcie nie ma przepisów określających konsekwencje sytuacji, gdy pomimo dochowania przez wnioskodawcę terminu złożenia dokumentów (tj. 5 tygodni przed datą zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia spółki, na którym ma być powzięta uchwała o połączeniu, podziale lub przekształceniu transgranicznym) sąd nie dokonuje wpisu wzmianki w terminie 7 dni od tego dnia. W związku z powyższym, przyjęcie przepisu w proponowanym kształcie w</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Intencją projektodawcy jest spełnienie wymagań w zakresie ujawniania dokumentów, w zakresie określonym w art. 86g ust. 1, art. 123 ust. 1, art. 160g ust. 1 dyrektywy 2017/1132.</p> <p>Celem prawodawcy unijnego było zapewnienie ujawnienia istotnych informacji i dokumentów związanych z zamiarem przeprowadzenia operacji transgranicznych, co najmniej na miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, tak by zapewnić m.in. wspólnikom, wierzycielom, pracownikom możliwość realizacji ich uprawnień zw. z tymi</p>

		handlowych	praktyce może prowadzić do a) wydłużenia procesów reorganizacyjnych (wnioskodawcy będą musieli składać wnioski wcześniej niż wymaga tego przepis); b) niepewności co do harmonogramu procesu (co z kolei będzie miało niekorzystny wpływ na pewność obrotu gospodarczego).	operacjami. Przy opracowywaniu tych przepisów projektodawca kierował się z jednej strony potrzebą uniknięcia wprowadzania zbyt rygorystycznych terminów dla spółki, przy jednoczesnym zachowaniu wymagań co do terminu ujawniania ww. informacji i dokumentów. Wychodząc naprzeciw sygnalizowanym problemom związanym z ew. opóźnieniami zw. z ujawnianiem ww. danych - w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości – zasadne jest wprowadzenie na poziomie wykonawczym regulacji, które stanowiłyby podstawę do nadawania priorytetu wnioskom składanym do sądu rejestrowego w tym zakresie.
10.	Crido Legal J. Ziólek i Wspólnicy sp. k.	Art. 1 pkt 15 projektu w zakresie art. 516⁴ § 1 pkt 2	Projektowane przepisy art. 516 ⁴ § 1 pkt 2, art. 550 ⁹ § 1 pkt 2 oraz art. 580 ⁷ § 1 pkt 2 KSH Komentowane przepisy wskazują na możliwość złożenia spółce uwag dotyczących odpowiednio planu połączenia,	Uwaga wyjaśniona Zgodnie z treścią dyrektywy 2019/2121 (motyw 36) organ

		<p>Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 42 w zakresie art. 550⁹ § 1 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 49 w zakresie art. 580⁷ § 1 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych</p>	<p>podziału lub przekształcenia transgranicznego co najmniej na pięć dni roboczych przed datą zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia, na którym ma być powzięta uchwała o odpowiednio połączeniu, podziale lub przekształceniu transgranicznym. Nie jest jasne jakie będą konsekwencje w przypadku przekazania spółce negatywnych uwag co do właściwego planu. W szczególności nie jest jasne czy w takiej sytuacji konieczne będzie odpowiednie dostosowanie planu i powtórzenie całej procedury związanej z przyjęciem nowego planu, względnie czy złożenie takich uwag może skutkować odmową wydania zaświadczenia o zgodności z prawem/odmową wpisu połączenia/przekształcenia/podziału.</p>	<p>rejestrowy powinien dokonać całościowej oceny przed wydaniem zaświadczenia.</p> <p>Uwagi wspólników, pracowników, wierzycieli, które zostaną złożone spółce, powinny być następnie złożone do sądu rejestrowego i stanowią jedynie element pozwalający na dokonanie przez sąd rejestrowy całościowej oceny zasadności wydania zaświadczenia o zgodności z prawem danej operacji transgranicznej.</p> <p>W odniesieniu do kwestii ew. konieczności zmiany planu w zw. z otrzymaniem tych uwag, nie można <i>a priori</i> stwierdzić, iż będą one powodowały konieczność zmiany tego planu.</p>
11.	Komisja Nadzoru Finansowego	Art. 1 pkt 16 projektu	<p>2. Art. 1 pkt 16 lit. e) projektu (zmiana w art. 516⁵ § 3 KSH) i analogiczne zmiany wynikające z art. 1 pkt 42 projektu (dotyczy art. 550⁷ § 6 KSH) oraz z art. 1 pkt 49 projektu (dotyczy art. 580⁵ § 6 KSH) - warunek dołączenia do sprawozdania opinii pracowników, polegający na otrzymaniu jej „w odpowiednim czasie” jest nieprecyzyjny i wydaje się zatem zbyt uznaniowy. Zasadne byłoby doprecyzowanie ww.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ad. pkt 2 uwag KNF - warunek dołączenia do sprawozdania, polegający na otrzymaniu jej „w odpowiednim czasie” jest zgodny z art. 86e ust. 7 dyrektywy</p>

			<p>przepisów poprzez wskazanie konkretnego terminu, tak aby zarówno pracownicy jak i zarząd i wspólnicy spółek mieli świadomość w jakim czasie opinia pracowników powinna powstać, by została uwzględniona jako część dokumentacji procesu łączenia, podziału lub przekształcenia spółek;</p>	<p>2017/1132 w odniesieniu do przekształceń transgranicznych, art. 124 ust. 7 dyrektywy 2017/1132 w odniesieniu do połączeń transgranicznych oraz art. 160e ust. 7 tej dyrektywy w odniesieniu do podziałów transgranicznych.</p> <p>Ponadto, należy zwrócić uwagę, iż na gruncie obowiązujących już przepisów, stanowiących implementację dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie <i>transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych</i>, prawodawca krajowy w omawianym kontekście również posłużył się pojęciem otrzymania opinii przedstawicieli pracowników „w odpowiednim czasie” (por. obowiązujący art. 516⁵ § 3 Kodeksu spółek handlowych).</p> <p>Za pozostawieniem proponowanych rozwiązań</p>
--	--	--	---	--

			<p>3. Art. 1 pkt 16 projektu (dotyczy art. 516⁵ KSH) - pominięcie art. 124 ust. 9 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121 w zakresie możliwości odstąpienia od sporządzenia sprawozdania zarządu dotyczącego połączenia spółek. Analogiczne zmiany powinny zostać dokonane w przepisach dotyczących podziału oraz przekształcenia transgranicznego spółek (odpowiednio: art. 1 pkt 42 projektu w zakresie dotyczącym art. 550⁷ KSH ze względu na art. 160e ust. 9 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121 oraz art. 1 pkt 49 projektu w zakresie dotyczącym art. 580⁵ KSH ze względu na pominięcie art. 86e ust. 9 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121);</p>	<p>przemawiają zatem względy zapewnienia pełnej zgodności z prawem unijnym, jak i potrzeba uwzględnienia dotychczasowej, utrwalonej w przypadku połączeń transgranicznych, praktyki stosowania tych wymagań.</p> <p>Ad. pkt 3 uwag Komisji – przesłanki odstąpienia od wymogu sporządzenia sprawozdania zarządu dotyczącego połączenia spółek zostały określone w projektowanym art. 516⁵ § 4 i 5 Kodeksu spółek handlowych – w odniesieniu do połączeń transgranicznych, w projektowanym art. 550⁷ § 4 oraz § 7 Kodeksu spółek handlowych w odniesieniu do podziałów transgranicznych oraz w projektowanym art. 580⁵ § 4 oraz § 7 tego Kodeksu.</p> <p>W przypadku gdy jednocześnie zachodzą przesłanki określone w ww. przepisach dotyczących odstąpienia od wymogu</p>
--	--	--	--	--

				sporządzenia sprawozdania w zakresie przeznaczonym dla wspólników oraz w zakresie przeznaczonym dla pracowników, w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości, oczywista interpretacja tych przepisów powinna prowadzić do wniosku, iż sprawozdanie zarządu nie jest wymagane.
12.	Komisja Nadzoru Finansowego	Art. 1 pkt 17 projektu	4. Art. 1 pkt 17 projektu (dotyczy zmian w art. 516 ⁶ KSH) - brak regulacji odpowiadającej art. 125 ust. 1 w związku z ust. 3 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy str. 4 2019/2121 w zakresie sporządzenia sprawozdania biegłego dla wspólników łączących się spółek. Przepis implementowany skonstruowany jest w taki sposób, że opinia z badania stanowi część sprawozdania biegłego badającego plan połączenia, zaś propozycja przepisu krajowego odnosi się tylko do opinii z badania. Analogiczne zmiany powinny zostać dokonane w przepisach dotyczących podziału oraz przekształcenia transgranicznego spółek (odpowiednio: art. 1 pkt 42 projektu w zakresie dotyczącym art. 550 ⁸ §1 KSH - brak regulacji odpowiadającej art. 160f ust. 1 w związku z ust. 2 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121 oraz art. 1 pkt 49 projektu w zakresie dotyczącym art. 5806 § 1 KSH - brak regulacji odpowiadającej art. 86f ust. 1 w związku z ust. 2 dyrektywy 2017/1132 po zmianach	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektodawca przy opracowywaniu tych przepisów, uwzględniał określenia stosowane w prawie polskim. W kontekście badania przez biegłego w związku z przeprowadzaniem połączeń, podziałów, przekształceń transgranicznych sporządza opinię, nie zaś sprawozdanie (por. art. 503 w odniesieniu do połączeń, art. 538 w odniesieniu do podziałów oraz art. 559 w odniesieniu do przekształceń).</p> <p>Użycie w dyrektywie 2017/1132, w kontekście badania przez</p>

			wynikających z dyrektywy 2019/2121);	<p>biegłego niektórych kwestii związanych z operacjami transgranicznymi przez prawodawcę unijnego określenia "sprawozdanie" podlega autonomicznej wykładni.</p> <p>Za pozostawieniem proponowanych propozycji przemawiają zatem względy zachowania spójności systemowej.</p>
13.	Komisja Nadzoru Finansowego	Art. 1 pkt 22 projektu	<p>5. Art. 1 pkt 22 lit. a) i c) projektu (dotyczy zmian w art. 516¹¹ § 2 i 5 KSH) - należy zwrócić uwagę, że okres na zgłoszenie żądania odkupu został określony na 10 dni (implementowana dyrektywa wskazuje okres maksymalny 1 miesiąc), natomiast okres odkupu został wyznaczony na 2 miesiące, zgodnie z treścią art. 126a dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121. W związku z tym zasadne jest rozważenie proporcjonalnego wydłużenia terminu na zgłoszenie żądania odkupu lub skrócenie terminu odkupu. Analogiczne zmiany należy w związku z tym rozważyć także w przepisach dotyczących podziału oraz przekształcenia transgranicznego spółek (odpowiednio: art. 1 pkt 42 projektu w zakresie dotyczącym art. 550¹³ § 4 KSH ze względu na art. 160i ust. 3 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121 oraz art. 1 pkt 49 projektu w zakresie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektodawca opierał się w tym zakresie na rozwiązaniach przewidzianych już w prawie polskim (tj. zgodnie z obowiązującym art. 516¹⁰ § 2 Kodeksu spółek handlowych wspólnicy składają spółce pisemne żądanie odkupu w terminie dziesięciu dni od dnia podjęcia uchwały o połączeniu).</p> <p>W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości wydłużenie tego</p>

			dotyczącym art. 580 ¹¹ § 4 KSH) ze względu na art. 86i ust. 3 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121);	<p>terminu nie jest zasadne. Krótki okres na zgłoszenie żądań odkupu ma na celu umożliwienie spółce oszacowania skali kosztów związanych z realizacją prawa odkupu przez wspólników. W sytuacji, gdy okazałoby się, że skala kosztów z tym związanych przekracza możliwości finansowe spółki, będzie miała ona możliwość wczesnej oceny opłacalności całego procesu.</p> <p>Proponowany zaś, dłuższy (2 – miesięczny) termin na dokonanie odkupu uwzględnia fakt, iż przeprowadzenie operacji transgranicznej będzie wiązało się dla spółki z kosztami (zw. z np. ze sporządzaniem niezbędnej dokumentacji, opłatami rejestrowymi, kosztami odkupu itp.). Dłuższy termin na dokonanie odkupu pozwoli spółce na bardziej elastyczne rozłożenie tych kosztów.</p>
14.	Crido Legal J. Ziólek i	Art. 1 pkt 23 w zakresie art.	Projektowane brzmienie art. 516 ¹² § 1, art. art. 550 ¹⁵ §1 oraz art. 580 ¹³ § 1 KSH	Uwaga uwzględniona.

	Wspólnicy sp. k. art. 516¹² § 1 Kodeksu spółek handlowych Art. 1 pkt 42 w zakresie Art. 550¹⁵ § 1 Kodeksu spółek handlowych Art. 1 pkt 49 projektu w zakresie art. 580¹³ § 1 Kodeksu spółek handlowych	<p>Wskazane przepisy statuują obowiązek złożenia wniosku do właściwego organu podatkowego o wydanie opinii zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej. Zgodnie z uzasadnieniem projektu, kwestie związane ze skutkami podatkowymi regulacji, w tym przesłanki materialne i proceduralne, zostaną uregulowane w odrębnej ustawie. W związku z planowanym wejściem w życie tej nowelizacji już od stycznia 2023 r., postulujemy niezwłoczne opublikowanie właściwego projektu, który kompleksowo zaadresuje opodatkowanie reorganizacji wprowadzanych tą nowelizacją, w przeciwnym bowiem razie kompleksowa ocena nowych regulacji będzie niemożliwa.</p>	<p>Projekt został uzupełniony o wkład Ministerstwa Finansów, określający skutki finansowe wprowadzanych zmian.</p>
15.	Crido Legal J. Ziólek i Wspólnicy sp. k. Art. 1 pkt 23 w zakresie art. art. 516¹² § 2 pkt 13 Kodeksu spółek handlowych Art. 1 pkt 42	<p>Projektowane przepisy art. 516¹² § 2 pkt 13), art. 550¹⁵ § 2 pkt 12) oraz art. 580¹³ § 2 pkt 12) KSH</p> <p>Projektowane przepisy obligują zarząd wnioskodawcy, w sytuacji występowania o wydanie spółce zaświadczenia o zgodności z prawem polskim odpowiednio połączenia, podziału oraz przekształcenia transgranicznego, do złożenia oświadczenia dotyczącego miejsca rzeczywistego zarządzania lub działalności gospodarczej spółki po dniu odpowiednio połączenia, podziału i przekształcenia. Brak jest w KSH</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Intencją projektodawcy było umożliwienie sądowi rejestrowemu dokonania oceny stosowania domniemania braku nadużyć w sytuacji, gdy operacja transgraniczna prowadziłaby do posiadania miejsca rzeczywistego</p>

		<p>w zakresie Art. 550¹⁵ § 2 pkt 12 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 49 projektu w zakresie art. 580¹³ § 2 pkt 12 Kodeksu spółek handlowych</p>	<p>przepisów pozwalających na ustalenie jak należy rozumieć „miejsce rzeczywistego zarządzania”. Jeśli komentowane przepisy odnoszą się w tym zakresie do regulacji podatkowych – w naszej ocenie należałoby to wprost wskazać (względnie zdefiniować pojęcie „miejsca rzeczywistego zarządzania”).</p>	<p>zarządzania lub działalności gospodarczej spółki w państwie członkowskim, w którym spółka ma być zarejestrowana po operacji transgranicznej (motyw 36 dyrektywy 2019/2121).</p> <p>Miejsce siedziby osoby prawnej określone w jej statucie może mieć charakter fikcyjny. W oświadczeniu, o którym mowa w omawianych przepisach chodzi o wskazanie siedziby rzeczywistej (tj. najczęściej takiej, w której działają jej organy zarządzające – organy o największym wpływie na jej funkcjonowanie).</p> <p>W polskim orzecznictwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2015 r. I CSK 452/14) pojęcie to pojawia się na tle wykładni ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. <i>Prawo prywatne międzynarodowe</i>).</p>
16.	Zakład Ubezpieczeń	Art. 1 pkt 23 w zakresie art.	Po analizie przedłożonego do opinii projektu ustawy przedstawiamy uwagi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.	Uwaga uwzględniona.

	<p>Společnych</p>	<p>art. 516¹² § 2 pkt 15 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 42 w zakresie Art. 550¹⁵ § 2 pkt 14 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 49 projektu w zakresie art. 580¹³ § 2 pkt 14 Kodeksu spółek handlowych</p>	<p>Wątpliwości Zakładu w zakresie jednoznaczności brzmienia przepisu budzi treść projektowanych przepisów ustawy – mianowicie w art. 1 pkt 23 lit. b ppkt 15 (strona 13 projektu), art. 1 pkt 42 w zakresie dodania art.550¹⁵ §2 pkt 14 (str. 30 projektu) oraz art. 1 pkt 49 w zakresie dodania art. 580¹³ §2 pkt 14 (str. 44 projektu) dotyczącego obowiązku przedłożenia w sądzie rejestrowym przez Spółkę m.in. „zaświadczenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych” pojawia się wyszczególnienie co taki dokument powinien zawierać. Zgodnie z cytowanymi przepisami w zaświadczeniu Zakładu ma się znaleźć informacja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • o liczbie pracowników; • miejscu, w którym składki na ubezpieczenie społeczne są należne, • niezaleganiu z płatnościami na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, W ocenie Zakładu niejednoznaczny jest zapis dotyczący miejsca, w którym składki na ubezpieczenie społeczne są należne. Powstaje pytanie czy należy przez to rozumieć miejsce ustawodawstwa właściwego, czyli kraju, w którym ubezpieczeni są pracownicy i w którym należy opłacać składki na ubezpieczenia społeczne (na co może naprowadzać przedmiot projektowanych zmian w ustawie, a więc łączenie, przekształcanie i dzielenie transgraniczne spółek), czy też inne miejsce (właściwość miejscowa płatnika składek) właściwe do określenia obowiązku opłacania składek. Powyższych wątpliwości nie rozstrzyga również uzasadnienie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych. Przy 	<p>W toku uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej w swoich uwagach wyjaśniło, iż nie jest jasna intencja i konstrukcja sformułowania „<i>miejsca, w którym składki na ubezpieczenie społeczne są należne</i>” – uzasadnienie pomija kwestię wydawania zaświadczenia przez ZUS. Dalej w swoim piśmie Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej podnosiło, iż ZUS będzie wydawał zaświadczenie w przypadku, gdy spółka znajduje się w rejestrze płatników składek tj. została zgłoszona jako płatnik składek na ubezpieczenia społeczne (definicja zawarta w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych) i spółka zobowiązany jest do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. W przypadku opłacania składek w polskim systemie ubezpieczeń społecznych, składki nie są związane z miejscem, w którym są należne.</p>
--	--------------------------	---	---	---

			założeniu, że intencją projektodawcy było rozumienie pojęcia „miejsca, w którym składki na ubezpieczenie społeczne są należne” jako wskazania, że właściwe jest ustawodawstwo polskie, w opinii Zakładu powinno to być wyraźnie opisane w przywołanych przepisach.	W związku z tymi wyjaśnieniami Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej projektodawca odstąpił od wymogu wskazywania w zaświadczeniu ZUS informacji o miejscu, w którym składki na ubezpieczenie społeczne są należne.
17.	Crido Legal J. Ziólek i Wspólnicy sp. k.	<p>Art. 1 pkt 23 w zakresie art. art. 516¹² § 6 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 42 w zakresie Art. 550¹⁵ § 5 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 49 projektu w zakresie art. 580¹³ § 5</p>	<p>Projektowane przepisy art. 516¹² § 6, art. 550¹⁵ § 5 oraz art. 580¹³ § 5 KSH</p> <p>Wspomniane przepisy przewidują, że sąd rejestrowy wydaje spółce zaświadczenie o zgodności z prawem polskim odpowiednio połączenia, podziału oraz przekształcenia transgranicznego w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku Spółki o wydanie takiego zaświadczenia. Wprowadzenie 3-miesięcznego terminu najprawdopodobniej spowoduje znaczne wydłużenie trwania całego procesu połączenia, podziału lub przekształcenia transgranicznego. Zasadne wydaje się przyjęcie założenia, że sądy rejestrowe będą korzystać z tak długiego terminu, nadając sprawom o wydanie zaświadczeń priorytet niższy niż pozostałym sprawom, które powinny być rozpatrywane w terminie 7 dni. Wskazać także należy w tym kontekście na możliwość dodatkowego przedłużenia postępowania o kolejne 3 miesiące, zgodnie z projektowanymi art. 516¹² § 10, art. 550¹⁵ § 9 oraz art. 580¹³ § 9. Półroczne oczekiwanie na wydanie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Terminy do wydania zaświadczenia o zgodności z prawem danej operacji transgranicznej są zgodne z tymi, które zostały określone w dyrektywie 2019/2121.</p> <p>Należy w tym zakresie zwrócić uwagę, iż dyrektywa 2019/2121 przewiduje bardzo szeroki zakres badania w ramach procedury wydania zaświadczenia o zgodności z prawem danej operacji transgranicznej, obejmujący kwestie ew. obchodzenia praw pracowników,</p>

		Kodeksu spółek handlowych	<p>zaświadczenia, bez którego toczący się proces nie dojdzie do skutku będzie stanowiło istotną przeszkodę w procesach reorganizacyjnych, istotnie zmniejszając elastyczność i możliwość sprawnego dostosowywania się polskich spółek do szybko zmieniających się warunków rynkowych. Rozumiemy, że wprowadzenie konieczności przygotowania lub uzyskania dodatkowych dokumentów, które powinny zostać załączone do wniosku o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w projektowanych przepisach wiąże się z większym nakładem pracy po stronie rozpatrującego wniosek, nie wydaje się jednak, że uzasadnia to wprowadzenie aż tak długiego terminu. W związku z powyższym, postulujemy skrócenie terminu na wydanie zaświadczenia o zgodności z prawem polskim odpowiednio połączenia, podziału oraz przekształcenia transgranicznego.</p>	<p>płatności z tytułu zabezpieczenia społecznego, obowiązków podatkowych, dokonywania tych operacji do celów przestępczych (motyw 35).</p> <p>Z uwagi na tak szeroko zakrojone dziedziny badania, często wymagana będzie współpraca z innymi organami państwowymi.</p> <p>Projektowane rozwiązania uwzględniają potrzeby kadrowe i organizacyjne sądów rejestrowych.</p> <p>Dla uniknięcia w przyszłości sygnalizowanych problemów z wydłużeniem trwania całego procesu, można rozważyć wprowadzenie na poziomie aktów wykonawczych rozwiązań pozwalających na priorytetowe traktowanie tych spraw.</p>
18.	Crido Legal J. Ziółek i Wspólnicy sp. k.	Art. 1 pkt 23 w zakresie art. 516¹² § 7 Kodeksu	<p>Projektowane przepisy art. 516¹² § 7, art. 550¹⁵ § 6 oraz art. 580¹³ § 6 KSH</p> <p>Wspomniane przepisy wskazują, że w przypadku, gdy sąd rejestrowy poweźmie poważne wątpliwości wskazujące na to,</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Zasady uiszczania i określania kosztów opinii biegłego są</p>

		<p>spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 42 w zakresie Art. 550¹⁵ § 6 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 49 projektu w zakresie art. 580¹³ § 6 Kodeksu spółek handlowych</p>	<p>że odpowiednio połączenie, podział lub przekształcenie transgraniczne służą popełnieniu nadużycia, naruszenia lub obejścia prawa, może zwrócić się o opinię do właściwych organów w celu zbadania określonego zakresu działalności spółki oraz zasięgnąć opinii biegłego. Projekt nie wyjaśnia kogo obciążać będzie koszt sporządzenia opinii przez biegłego, o którym mowa w projektowanych przepisach. Jednocześnie rozumiemy (w szczególności w świetle projektowanych przepisów art. 516¹² § 1, art. 550¹⁵ § 1 oraz art. 580¹³ § 1 KSH związanych z wydaniem opinii przez organ podatkowy), że chodzi tu w szczególności o obejście prawa podatkowego. Wprowadzenie takiego przepisu będzie prowadziło do tego, że kwestie podatkowe będą oceniane zarówno przez organy skarbowe i sądy administracyjne, jak też sądy cywilne. W konsekwencji takie rozwiązanie stworzy zbędny – i niebezpieczny z punktu widzenia pewności stosowania prawa – dualizm.</p>	<p>określone w przepisach ogólnych (tj. Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych)</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej badania, czy planowana operacja transgraniczna nie stanowi nadużycia, naruszenia lub obejścia prawa w zakresie kwestii podatkowych, wskazać należy, że organem właściwym w tym zakresie będzie organ podatkowy, a nie sąd rejestrowy.</p> <p>Ostateczne postanowienie w tej sprawie nie będzie podlegało ponownej ocenie przez sąd rejestrowy. Ewentualne spory dotyczące postępowania przed organami podatkowymi będą rozstrzygane przez sądy administracyjne.</p>
19.	Crido Legal J. Ziółek i Wspólnicy sp. k.	<p>Art. 1 pkt 23 w zakresie art. 516¹² § 2</p>	<p>Projektowane przepisy art. 516¹² § 2 pkt 15), art. 550¹⁵ § 2 pkt 14) oraz art. 580¹³ § 2 pkt 14) KSH</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Dookreślono w omawianych</p>

		<p>pkt 15 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 42 w zakresie Art. 550¹⁵ § 2 pkt 14 Kodeksu spółek handlowych</p> <p>Art. 1 pkt 49 projektu w zakresie art. 580¹³ § 2 pkt 14 Kodeksu spółek handlowych</p>	<p>Projektowane przepisy obligują do uzyskania zaświadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i jego dołączenia do wniosku o wydanie spółce zaświadczenia o zgodności z prawem polskim odpowiednio połączenia, podziału oraz przekształcenia transgranicznego, natomiast nie dookreślają daty, na którą zaświadczenie ma zostać wydane ani terminu ważności takiego zaświadczenia od momentu jego wydania. Sugerujemy doprecyzowanie tej kwestii.</p>	<p>przepisach datę, na którą zaświadczenie ma zostać wydane: „na określony dzień w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku o wydanie zaświadczenia.”.</p>
20.	Komisja Nadzoru Finansowego	Art. 1 pkt 23 projektu	<p>8. Art. 1 pkt 23 lit d) projektu (dotyczy art. 516¹² §7 KSH) - proponujemy zmodyfikować brzmienie tego przepisu w następujący sposób: Jeżeli sąd rejestrowy ma poważne wątpliwości wskazujące na to, że połączenie transgraniczne służy popełnieniu nadużycia, naruszenia lub obejścia prawa, zwraca się o opinię do właściwych organów w celu zbadania określonego zakresu działalności spółki. Do celów tej oceny</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Sąd rejestrowy dokonując oceny, czy planowana operacja transgraniczna służy popełnieniu nadużycia, naruszenia lub obejścia prawa, podda w pierwszej</p>

			<p>może zasięgnąć opinii biegłego. W przypadku stwierdzonych wątpliwości sąd rejestrowy powinien obligatoryjnie zwracać się o opinię do właściwych organów. Proponowana zmiana znajduje oparcie w art. 127 ust. 9 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121. Analogiczne zmiany należy rozważyć w przepisach dotyczących podziału i przekształcenia transgranicznego spółek (odpowiednio: art. 1 pkt 42 projektu w zakresie dotyczącym art. 55015 §6 KSH ze względu na art. 160m ust. 9 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121 oraz art. 1 pkt 49 projektu w zakresie dotyczącym art. 58013 §6 KSH ze względu na art. 86m ust. 9 dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121).</p>	<p>kolejności badaniu złożone wraz z wnioskiem dokumenty, opinię organu podatkowego, ewentualne uwagi zgłoszone przez pracowników, wspólników lub wierzycieli oraz uwagi Państwowej Inspekcji Pracy, o ile zostaną zgłoszone. Nie jest zasadne wprowadzenie obowiązku zwracania się przez sąd rejestrowy do innych organów niż wyżej wymienione, ponieważ w przypadku poważnych wątpliwości sąd może zasięgnąć opinii biegłego, bez uprzedniego zwracania się o opinię do innych organów. Uwzględnienie zgłoszonego postulatu powodowałoby nieuzasadnione wydłużenie postępowania rejestrowego, ponieważ bez względu na rodzaj zaistniałych wątpliwości (do których rozstrzygnięcia wymagana jest wiedza specjalistyczna, a więc sprawa wymagała będzie opinii biegłego) sąd rejestrowy zobligowany byłby do wystąpienia</p>
--	--	--	--	--

				<p>o opinię do innych organów, pomimo tego, że w jego ocenie konieczne jest przeprowadzenie badania przez biegłego.</p> <p>Projektowana regulacja jest jednocześnie zgodna z art. 127 ust. 9 dyrektywy, który stanowi, że właściwy organ w przypadku poważnych wątpliwości bierze pod uwagę m.in. istotne fakty i okoliczności, o których posiada wiedzę w trakcie kontroli, o której mowa w ust. 1 powołanego przepisu dyrektywy, w tym w ramach konsultacji z właściwymi organami. Przepis dyrektywy wskazuje zatem na informacje już zgromadzone przez organ rejestrowy.</p> <p>Poza tym zauważyć należy, że kolejne ustępy powołanego przepisu wskazują, że może zaistnieć konieczność uwzględnienia dodatkowych informacji (ust. 10). Przy czym w ust. 12 wyraźnie wskazano, że należy zapewnić organowi rejestrowemu możliwość</p>
--	--	--	--	--

				zwrócenia się do innych organów, a więc decyzję w tym zakresie pozostawiono organowi rejestrowemu.
21.	Komisja Nadzoru Finansowego	Art. 1 pkt 42 projektu w zakresie dodawanego art. 550⁵ Kodeksu spółek handlowych	6. Art. 1 pkt 42 projektu (dotyczy art. 550 ⁵ KSH) - brak wskazania kto sporządza plan podziału transgranicznego. Z uwagi na brzmienie art. 160d dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek (po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121), niezbędne jest doprecyzowanie czy zarząd spółki, czy też odpowiednio inny organ administrujący (w zakresie, w jakim to może dotyczyć zagranicznych spółek) jest zobowiązany do sporządzenia planu podziału transgranicznego. Należy zwrócić uwagę, że w dalszych przepisach dotyczących podziału transgranicznego kolejne obowiązki związane z procesem przekształcenia zostały przypisane expressis verbis zarządowi spółki przekształcanej. W związku z powyższym, zasadne jest dokonanie przeglądu i ujednolicenie terminologii również w odniesieniu do dotychczasowych przepisów jak i proponowanych zmian odnoszących się do łączenia transgranicznego spółek jak i do transgranicznego przekształcenia. Analogiczną zmianę należy w związku z tym rozważyć także w przepisach dotyczących przekształcenia transgranicznego spółek (art. 1 pkt 49 projektu w zakresie dotyczącym art. 580 ⁴ KSH) ze względu na art. 86d dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121);	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proces restrukturyzacji spółki rozpoczyna się od podjęcia czynności faktycznych i prawnych przez zarządy spółek uczestniczących w operacji - określanych w literaturze „fazą przygotowawczą” lub „fazą menadżerską”.</p> <p>Przygotowanie planu podziału (a także połączenia lub przekształcenia) wchodzi w zakres czynności przygotowujących daną operację w fazie menadżerskiej. Oznacza to, że plan operacji sporządza zarząd spółki.</p>

22.	Komisja Nadzoru Finansowego	Art. 1 pkt 42 projektu w zakresie dodawanego art. 550⁶ Kodeksu spółek handlowych	7. Art. 1 pkt 42 projektu (dotyczy art. 550 ⁶ pkt 11 KSH) - pominięcie okoliczności, że prawa przyznawane wspólnikom spółki dzielonej mają dotyczyć uprzywilejowanych wspólników, co wymaga doprecyzowania odnoszącego się do zawartości planu podziału (por. art. 160d lit. i) dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121). Analogiczną zmianę należy rozważyć w przepisach dotyczących przekształcenia transgranicznego spółek (art. 1 pkt 49 projektu w zakresie dotyczącym art. 580 ⁴ pkt 5 KSH ze względu na art. 86d lit. e) dyrektywy 2017/1132 po zmianach wynikających z dyrektywy 2019/2121 – gdzie mowa o prawach przyznawanych wspólnikom spółki przekształcanej posiadających specjalne uprawnienia);	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Użyte w projektowanym przepisie określenie „inne prawa przyznane przez spółkę” oznacza prawa wynikające właśnie z uprzywilejowania udziałów. Wspólnikom, którzy takich udziałów nie posiadają przysługuje bowiem tylko przyznanie udziałów (akcji) w spółce nowo zawiązanej lub przejmującej oraz ewentualne dopłaty.</p> <p>Obowiązujący art. 516³ pkt 4 Kodeksu spółek handlowych, który przewiduje ujawnianie w planie połączenia transgranicznego informacji o innych prawach przyznanych wspólnikom, stanowi implementację art. 122 lit. g dyrektywy 2017/1132 (dawny art. 5 lit. g dyrektywy 2005/56). Ten przepis dyrektywy posługuje się w tym kontekście pojęciem „wspólników</p>
-----	------------------------------------	--	--	--

				<p>uprzywilejowanych”).</p> <p>Proponowane rozwiązania stanowią zatem wyraz konsekwencji legislacyjnej i zmierzają do zapewnienia spójności systemowej.</p>
23.	Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	Art. 1 pkt 42 projektu w zakresie dodawanego art. 550¹⁵. § 2 pkt 2 i 5 w zw. z art. 580⁷ § 1 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych	<p>Projektowany art. 550¹⁵ § 2 pkt 2 i 5 ustawy Kodeks spółek handlowych stanowi, że zarząd spółki składając wniosek do sądu rejestrowego załącza do niego m.in. odpis zgody wszystkich wspólników spółki dzielonej na odstąpienie od wymogu sporządzenia tego sprawozdania (pkt 2) oraz odpis zgody wszystkich wspólników spółki dzielonej na odstąpienie od wymogu badania planu podziału transgranicznego przez biegłego i sporządzenia przez niego opinii (pkt 5). Nie negując konieczności załączenia ww. dokumentów należy jednak doprecyzować jakie dane osobowe wspólników spółki będą podlegały przetwarzaniu oraz w jakim konkretnym celu. Projektowane przepisy powinny być skonstruowane w taki sposób, aby w ich treści wystarczająco jasno wskazane były cele i uzasadnienie dla udostępniania danych określonym podmiotom. Z obecnego kształtu przepisu nie wynika, w jaki sposób będzie to następowało, tak więc nie jest jasne jakie dane będą podlegały przetwarzaniu przy składaniu wniosku. Biorąc pod uwagę, że projektowane przepisy będą zawarte w akcie prawnym rangi ustawy, to w celu zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych danych zasadnym byłoby wskazanie zakresu danych osobowych, które w ocenie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W swoim piśmie Prezes UODO wskazuje, w odniesieniu do art. 550¹⁵ § 2 pkt 2 i 5 ustawy Kodeks spółek handlowych, iż projektowane przepisy powinny być skonstruowane w taki sposób, aby w ich treści wystarczająco jasno wskazane były cele i uzasadnienie dla udostępniania danych określonym podmiotom.</p> <p>Dla identyfikacji celu przetwarzania danych osobowych w tym zakresie, projektowany przepis należy interpretować w kontekście całej procedury wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem danej operacji transgranicznej oraz</p>

		<p>Projektodawcy będą niezbędne do oceny określonych uprawnień. Nie budzi wątpliwości, że uzasadnione jest weryfikowanie określonych danych przez sąd rejestrowy, jednak konieczne jest również poddanie analizie jaki zakres informacji jest niezbędny i jednocześnie wystarczający dla takiej weryfikacji, by nie dochodziło do przetwarzania danych nadmiarowych. Uzasadnionym byłoby zatem rozważenie kryterium wyboru niezbędnych dokumentów i danych. Przyjęcie odpowiednich rozwiązań już przez Projektodawcę (ustawodawcę) na etapie tworzenia przepisów prawa stanowiących m.in. podstawę prawną przetwarzania danych osobowych, źródło praw i obowiązków dla adresatów tych norm będzie pomocne w praktyce stosowania tych przepisów, dla ich wykonawców (m.in. wspólników spółek i pracowników sądów rejestrowych) i nie będzie prowadziło do przetwarzania nadmiarowych danych.</p> <p>Powyższe uwagi - odnoszące się m.in. do precyzyjnego określenia zakresu kategorii danych i celu ich przetwarzania - dotyczą również projektowanego art. 580⁷ § 1 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych, zgodnie z którym spółka składa do sądu rejestrowego co najmniej na pięć tygodni przed datą zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia spółki, na którym ma być powzięta uchwała o przekształceniu transgranicznym (...) zawiadomienie wspólników, wierzycieli i przedstawicieli pracowników spółki, a w braku takich przedstawicieli – pracowników, o możliwości złożenia spółce uwag dotyczących planu przekształcenia transgranicznego.</p>	<p>przepisów materialnych.</p> <p>Projektowany art. 550⁷ § 7 Kodeksu spółek handlowych przewiduje możliwość odstąpienia od wymogu sporządzenia sprawozdania dla wspólników w przypadku spółki jednoosobowej oraz jeżeli wszyscy wspólnicy wyrazili zgodę na odstąpienie od wymogu sporządzenia tego sprawozdania.</p> <p>Przepisy te mają na celu uproszczenie procedury przeprowadzania operacji transgranicznych, co wiąże się również z redukcją zbędnych kosztów.</p> <p>Podobnie w odniesieniu do projektowanego art. 550⁸ § 3 Kodeksu spółek handlowych, który przewiduje zwolnienie w zakresie badania planu podziału transgranicznego przez biegłego.</p> <p>Z uwagi na to, iż zwolnienia z tych</p>
--	--	--	--

				<p>wymagań mają charakter wyjątkowy sąd rejestrowy powinien mieć możliwość kontroli faktu wydania przez wspólników zgody na odstąpienie od tych wymogów. Brak kontroli nad tym zagadnieniem przez sąd rejestrowy mógłby prowadzić do naruszenia praw wspólników mniejszościowych, co uzasadnia wymóg przedstawiania odpisu zgody wspólników.</p> <p>W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości dalsze dookreślanie celów i uzasadnienie udostępniania danych w tym zakresie stanowiłoby superfluum i powodowałoby problemy z wykładnią systemową przepisów kodeksowych, przewidujących analogiczne wymogi.</p> <p>W odniesieniu do kwestii zakresu danych podlegających przetwarzaniu, należy mieć na uwadze, iż niektóre dane osobowe (np. imię, nazwisko, numer</p>
--	--	--	--	--

				<p>PESEL) dotyczące wspólników są ujawniane w Krajowym Rejestrze Sądowym, co ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.</p> <p>Ponadto należy mieć na uwadze, iż zgodnie z § 198 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych dokumenty składane do sądu rejestrowego podlegają przed ich udostępnieniem ocenie przez ten sąd w celu ochrony danych osobowych. Przepis ten chroni obywateli przed nadmiarowym i nieuzasadnionym ujawnianiem danych osobowych w omawianym zakresie.</p> <p>Wyjaśnienia te są również aktualne w kontekście zastrzeżeń dotyczących projektowanego art. 580⁷ §1 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych</p>
--	--	--	--	---

24.	Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	Art. 2 projektu w zakresie dodawanego art. 4c oraz art. 4d ust. 3 oraz art. 21 ust. 3 lit. c ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym	<p>Projektodawca przyjmuje także niedookreślone – z punktu widzenia zasad przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 - rozwiązania w projektowanych przepisach dotyczących ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (dalej ustawa K.R.S.). Dodawany art. 4c do K.R.S. wskazuje na system integracji rejestrów Centralna Informacja, który udostępnia określone w tym przepisie informacje. Projektowany art. 4d w ustawie K.R.S. określa, że: sąd rejestrowy otrzymuje z właściwych rejestrów za pośrednictwem systemu integracji rejestrów zapytanie, czy dana osoba jest objęta zakazem pełnienia funkcji (ust. 1), sąd rejestrowy otrzymuje, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, informację czy dane osoby, której dotyczy zapytanie figurują w określonych rejestrach (ust. 2). Skoro projektowane przepisy wskazują na korzystanie z systemu teleinformatycznego, to powinny one precyzyjnie wskazywać działanie zidentyfikowanego i odpowiedzialnego za to działanie podmiotu, a nie jedynie odnosić się do „systemu, który udostępnia”.</p> <p>Projektodawca tworząc przepisy regulujące przetwarzanie danych osobowych powinien uwzględnić to, że ochrona danych i prywatność powinny być respektowane na każdym etapie funkcjonowania regulowanego projektowanymi przepisami systemu, tj. w fazie projektowania (privacy by design), rozwoju, utrzymania i wygaszania. Systemy teleinformatyczne używane przez podmioty publiczne do realizacji zadań publicznych powinny spełniać właściwości i cechy w zakresie funkcjonalności, niezawodności,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Proponowany sposób ujęcia legislacyjnego wymiany informacji o zakazach sprawowania funkcji kierowniczych jest spójny ze sposobem implementacji przepisów unijnych wprowadzających system integracji rejestrów do polskiego porządku prawnego.</p> <p>W odniesieniu do kwestii ochrony danych w ramach systemu teleinformatycznego, zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, Minister Sprawiedliwości zapewnia ochronę danych zgromadzonych w systemie przed nieuprawnionym dostępem, przetwarzaniem, zmianą lub utratą.</p> <p>Ponadto w nowej wersji projektu dodano art. 8, który określa zakres i zasady przetwarzania danych osobowych przez Komisję</p>
-----	---	---	---	---

		<p>używalności, wydajności, przenoszalności i pielęgnowalności, także określone w normach ISO zatwierdzonych przez krajową jednostkę normalizacyjną, na etapie projektowania, wdrażania i modyfikowania tych systemów. Podmiot publiczny powinien opracować politykę bezpieczeństwa uwzględniając przy tym postanowienia Polskich Norm w zakresie bezpieczeństwa informacji. Rozwiązania, które budzą wątpliwości interpretacyjne zawarte są również w dodawanym ust. 3 w art. 4d ustawy K.R.S., zgodnie z którym w przypadku, gdy dane identyfikacyjne osoby objętej zapytaniem nie są wystarczające do jednoznacznej identyfikacji osoby sąd rejestrowy przekazuje do właściwych rejestrów za pośrednictwem systemu integracji rejestrów informację o braku wystarczających danych do identyfikacji.</p> <p>W ocenie organu nie jest jasne czy proponowane rozwiązanie będzie wiązało się z automatycznym przetwarzaniem danych. Analiza obecnego brzmienia tego przepisu daje podstawę, aby sądzić, iż projektodawca pozostawia możliwość pozyskiwania informacji z wszystkich dostępnych rejestrów publicznych, a więc uznać należy, że nie dokonał on oceny projektowanej regulacji pod kątem adekwatności, tj. niezbędności przetwarzanych danych (zasada ograniczenia celu). Pozostawienie przepisu w obecnym brzmieniu może prowadzić do szeregu zagrożeń związanych z łączeniem danych osobowych zawartych w zbiorach danych, w tym będących rejestrami państwowymi. Niedopuszczalne jest tymczasem</p>	<p>Nadzoru Finansowego, w związku z wymianą informacji o zakazach sprawowania funkcji kierowniczych.</p> <p>W odniesieniu do projektowanego art. 4d ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym Prezes UODO wskazuje, iż projektodawca pozostawia możliwość pozyskania informacji z wszystkich dostępnych rejestrów publicznych.</p> <p>Analiza Prezesa UODO w tym zakresie jest oparta na błędnych założeniach. Omawiany przepis jasno wskazuje, iż chodzi o przekazywanie informacji do właściwych rejestrów za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.</p> <p>System integracji rejestrów obejmuje jedynie rejestry handlowe państw członkowskich Unii Europejskiej (Europejskiego Obszaru Gospodarczego, tj. odpowiedniki Krajowego Rejestru</p>
--	--	--	---

			<p>łączenie czy pozyskiwanie przez kolejnego administratora rejestrów administrowanych przez inne podmioty, zwłaszcza dla tak ogólnie sformułowanych celów wykorzystywania zawartych w nich danych. Przyjmowanie takich rozwiązań prowadzi bowiem do automatycznego pozyskiwania wszystkich danych z tych rejestrów, do czego negatywnie odnosi się ustawodawca w motywie 31 rozporządzenia 2016/679 – zgodnie z którym organy publiczne, którym ujawnia się dane osobowe w związku z ich prawnym obowiązkiem sprawowania funkcji publicznej, nie powinny być traktowane jako odbiorcy, jeżeli otrzymane przez nie dane osobowe są im niezbędne do przeprowadzenia określonego postępowania w interesie ogólnym zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego; żądanie ujawnienia danych osobowych, z którym występują organy publiczne, powinno zawsze mieć formę pisemną, być uzasadnione, mieć charakter wyjątkowy, nie powinno dotyczyć całego zbioru danych ani prowadzić do połączenia zbiorów danych. Przetwarzając otrzymane dane osobowe, takie organy powinny przestrzegać mających zastosowanie przepisów o ochronie danych, zgodnie z celami przetwarzania. Warto wskazać również na wyrok TSUE C-201/14 w sprawie Sarmanda Bara, w którym Trybunał stwierdził, że odrębne organy w ramach administracji publicznej należy traktować jako odrębnych administratorów z własnymi przesłankami, co w konsekwencji oznacza, że organ, któremu w ramach administracji przekazuje się dane osobowe jest odbiorcą. Projektodawca przyjmuje w projektowanych przepisach niejednolite rozwiązania dotyczące zakresu</p>	<p>Sądowego.</p> <p>Projektowany przepis – wbrew opinii Prezesa UODO - nie stwarza zatem podstawy do pozyskiwania informacji z wszystkich dostępnych rejestrów publicznych. Nie stwarza zatem zagrożeń związanych z łączeniem danych osobowych w zbiorach danych gromadzonych w różnych rejestrach państwowych.</p> <p>Nieuprawniony jest również zarzut braku oceny projektowanej regulacji pod kątem adekwatności.</p> <p>Należy w tym miejscu przypomnieć, iż projektowane rozwiązania w omawianym zakresie stanowią jedynie wykonanie prawa Unii Europejskiej (tj. dyrektywy 2019/1151 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2017/1132 w odniesieniu do stosowania</p>
--	--	--	--	---

		<p>przetwarzanych danych osobowych niezbędnych do identyfikacji danej osoby, tj. projektowany art. 2 ustawy dodający ust. 3 (lit. c) w art. 21 ustawy K.R.S. oraz art. 7 projektu są niespójne z art. 3 projektowanej ustawy, w którym to Projektodawca słusznie zaznaczył, że data urodzenia danej osoby będzie przetwarzana dopiero w przypadku braku numeru PESEL.</p> <p>Uzasadnionym byłoby zatem rozważenie dokonania zmian w art. 2 i art. 7 projektu poprzez przyjęcie rozwiązania zaproponowanego w ww. art. 3 projektu - tak aby projektowane rozwiązania - już na etapie tworzenia przepisów prawa stanowiących m.in. podstawę prawną przetwarzania danych osobowych, źródło praw i obowiązków dla adresatów tych norm - były spójne oraz pomocne w praktyce stosowania tych przepisów dla ich wykonawców i nie prowadziły do przetwarzania nadmiarowych danych. Dzięki temu również organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych będzie mógł dokonać oceny czy proponowany zakres danych jest adekwatny do realizowanego celu. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych deklarując swoje eksperckie wsparcie w tworzeniu przepisów wskazuje, że Projektodawca powinien dokonać analizy i zmian/uzupełnienia projektowanych przepisów w powyżej wskazanym zakresie, co przyczyni się do stworzenia przepisów czyniących zadość zasadom wynikającym ze stosowania przepisów o ochronie danych osobowych wynikających z rozporządzenia 2016/679.</p>	<p><i>narzędzi i procesów cyfrowych w prawie spółek</i> (Dz. Urz. UE L 186/80 z 11.07.2019, str. 80-104)</p> <p>Szczegółowe wymagania w zakresie wymiany informacji o zakazach sprawowania funkcji kierowniczych zostały określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji Europejskiej 2021/1042 z dnia 18 czerwca 2021 r. <i>ustanawiającym zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 w odniesieniu do specyfikacji technicznych i procedur dotyczących systemu integracji rejestrów oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2244.</i></p> <p>Akt ten, jak jasno wskazuje motyw 9 był konsultowany z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych Osobowych.</p> <p>Projektowana regulacja odsyła do</p>
--	--	--	--

				ww. aktu wykonawczego.
25.	Komisja Nadzoru Finansowego	Art. 2 pkt 3 i 5 projektu w zw. z art. 7 projektu	<p>Zmiany w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczące przekazywania przez Komisję Nadzoru Finansowego (dalej: „KNF”) wykazu osób objętych zakazem pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych na podstawie decyzji KNF oraz wymiana informacji w tym zakresie Zgodnie z projektem (zmiany wynikające z art. 2 pkt 3 i 5 i art. 7 projektu), KNF będzie zobowiązana do przekazywania Ministrowi Sprawiedliwości danych o osobach objętych zakazem pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych na podstawie decyzji KNF i informacje te będą podlegać wymianie w ramach systemu integracji rejestrów gromadzących takie dane w innych państwach członkowskich UE (por. dodane przepisy art. 4d ust. 2 pkt 3, ust. 4-6 oraz art. 21 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym).</p> <p>Wskazujemy na następujące wątpliwości w proponowanym projekcie:</p> <p>1. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na brak przepisu/przepisów w ustawie o nadzorze przewidujących możliwość (kompetencję KNF) do prowadzenia stosownego wykazu osób objętych zakazem pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych na podstawie decyzji KNF, zawierającego określone dane, o których mowa w dodawanym obecnie ust. 3 art. 21 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Dodano art. 8, który określa stosowane zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.</p>

			<p>W opinii UKNF wprowadzenie takiego przepisu jest niezbędne i dopiero na jego podstawie może funkcjonować przepis dotyczący przekazywania Ministrowi Sprawiedliwości stosownych informacji i danych, oraz ramy prawne dalszej wymiany takich informacji w ramach systemu integracji rejestrów.</p> <p>2. W konsekwencji, wobec braku przepisu, o którym mowa w pkt 1 powyżej, przekazywanie informacji i danych w ramach proponowanych przepisów budziłoby wątpliwości co do legalności również ze względu na objęcie tych informacji tajemnicą zawodową rynku kapitałowego, wynikającą m. in. z art. 147 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (t. jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1500, z późn. zm.). Wprawdzie wspomniany wyżej art. 3n ustawy o nadzorze przewiduje możliwość upublicznienia informacji o ukaraniu, ale nie w odniesieniu do wszystkich przypadków wydawania przez Komisję zakazu pełnienia funkcji. Konieczne jest zatem wprowadzenie przepisu wyłączającego spod ochrony tajemnicą zawodową przekazania Ministrowi Sprawiedliwości danych dotyczących ukarania zakazem pełnienia funkcji. W związku z tym, konieczne jest zaproponowanie odrębnego przepisu o charakterze międzysektorowym, który będzie stanowił ścisłą i precyzyjną podstawę do dozwolonego ujawnienia Ministrowi Sprawiedliwości informacji stanowiących tajemnicę zawodową związanych z orzeczonymi przez KNF zakazami, albo dokonanie w tym zakresie zmian w dotychczasowych przepisach (por. art. 149-150 ustawy o obrocie instrumentami</p>	
--	--	--	---	--

			<p>finansowymi).</p> <p>3. Niezależnie od ww. zastrzeżeń natury ogólnej, należy zwrócić uwagę na nieprawidłową redakcję dodawanego obecnie ust. 3 w art. 21 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Nie został precyzyjnie określony przedmiot przekazania, które powinno nastąpić „niezwłocznie” – nie jest jasne i wymaga doprecyzowania, czy przedmiotem każdorazowego przekazania Ministrowi Sprawiedliwości w przypadku zmiany okoliczności (nowych wpisów, wykreślenia wpisów po ustaniu zakazu, czy też zmiany innych danych, o których mowa w przepisie) będzie zmieniana informacja, czy każdorazowo zmieniana informacja i jednolity, zaktualizowany wykaz. To może mieć szczególne znaczenie wobec tego, że w świetle ust. 4 art. 21 zmienianej ustawy do przekazywania informacji docelowo ma być wykorzystany „interfejs programistyczny aplikacji (API)”, a jeśli narzędzie to nie będzie wykorzystywane do komunikacji z Ministerstwem, to zapewne zakres przekazania będzie determinował co najmniej format przekazywanych danych, co oznacza, że istotne będzie, czy przedmiotem przekazania będą każdorazowo pojedyncze informacje (aktualizacje danych), czy też wraz z nimi za każdym razem również cały wykaz.</p> <p>4. W związku z powyższym, dodatkowo zwrócić należy uwagę, że przepis przejściowy (art. 7 projektu) powinien precyzować, że KNF ma przekazać odpowiednie dane Ministrowi Sprawiedliwości (nie wskazano obecnie komu KNF ma przekazywać dane w ramach pierwszorazowego</p>	
--	--	--	--	--

			obowiązku przekazania danych wynikającego z tego przepisu przejściowego).	
26.	Państwowa Inspekcja Pracy	Art. projektu	5 Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw nakłada na Państwową Inspekcję Pracy nowe zadanie, polegające na przyznaniu prawa do wnoszenia uwag w ramach procedury wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem połączenia, przekształcenia i podziału transgranicznego, w terminie jednego miesiąca od dnia złożenia przez spółkę wniosku o wydanie 2 zaświadczenia (art. 5 projektu, którym dokonano zmiany przepisu art. 10 ust. 1 ustawy o PIP poprzez dodanie pkt 15e). Jak wynika z uzasadnienia do projektu, w ramach zmienianych przepisów znacznemu rozszerzeniu ulegnie kontrola legalności operacji transgranicznych przez instytucję wydawania zaświadczenia o zgodności takiej operacji z prawem polskim. Takie rozszerzenie zakresu badania zgodności z prawem operacji transgranicznej, związane z klauzulą nadużycia powoduje, że kontrola ta będzie miała charakter interdyscyplinarny, obejmujący kwestie rejestrowe, podatkowe, pracownicze i karne. Wobec powyższego, w badanie to będzie zaangażowany obowiązkowo także organ podatkowy. W odniesieniu do innych organów, projekt ustawy przewiduje możliwość ich zaangażowania. Projektowana ustawa przewiduje bowiem, że w sytuacjach, gdy sąd rejestrowy ma poważne wątpliwości wskazujące na to, że przekształcenie transgraniczne służy popełnieniu nadużycia, może wystąpić do właściwego organu o opinię w celu zbadania określonego zakresu działalności spółki.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z motywem 35 dyrektywy 2019/2121 w pewnych okolicznościach prawo spółek do przeprowadzenia operacji transgranicznej może być wykorzystywane do popełniania nadużyć lub oszustw takich jak obchodzenie praw pracowników.</p> <p>W związku z tym, iż na gruncie prawa polskiego organem najbardziej wyspecjalizowanym w zakresie sprawowania nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy jest Państwowa Inspekcja Pracy - w celu zapewnienia realnej ochrony pracowników – projektodawca proponuje przyznanie uprawnień Państwowej Inspekcji Pracy do interweniowania w procesie dokonywania operacji transgranicznych w postaci zgłoszenia uwag do sądu</p>

			<p>Na tle tych regulacji, należy zauważyć, że dodawany w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy przepis art. 10 ust. 1 pkt 15e (art. 5 projektu ustawy), wydaje się być niespójny z przepisami materialnymi, zawartymi w art. 516¹² § 7, art. 550¹⁵ § 6 oraz 580¹³ § 6, z których wynikałoby, że opinia właściwego organu (w tym PIP) wydawana byłaby w związku z wystąpieniem sądu rejestrowego o opinię do właściwego organu, w sytuacji gdy sąd rejestrowy w procesie wydawania zaświadczenia ma poważne wątpliwości wskazujące na to, że przekształcenie transgraniczne służy popełnieniu nadużyci, naruszenia lub obejścia prawa. Natomiast dodawany w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy przepis art. 10 ust. 1 pkt 15e (art. 5 projektu ustawy) wiąże prawo do wnoszenia uwag z dniem złożenia przez spółkę wniosku o wydanie zaświadczenia. Jak wynika z tych przepisów celem wydania opinii przez właściwy organ (w tym PIP), jest „zbadanie określonego zakresu działalności spółki”. Nie jest zatem jasne, co w kontekście ustawowych zadań Państwowej Inspekcji Pracy, oznaczałoby „zbadanie określonego zakresu działalności spółki” i wydanie w tej sprawie opinii. Inaczej mówiąc, czego konkretnie miałyby dotyczyć opinia organów Państwowej Inspekcji Pracy. Jednocześnie w uzasadnieniu projektu ustawy widnieje zapis, że Państwowa Inspekcja Pracy powinna wziąć pod uwagę w szczególności orientacyjne wskaźniki dotyczące kwestii pracowniczych, określone w motywie 36 dyrektywy 2019/2121. W motywie tym wskazano jednocześnie, że w przypadku gdy właściwy organ ma poważne wątpliwości wskazujące na to, że operacja</p>	<p>rejestrowego.</p> <p>Sądy rejestrowe nie są wyspecjalizowane w sprawach związanych z ochroną praw pracowniczych. Rozszerzenie kompetencji sądów rejestrowych w tym zakresie wymagałoby znaczącej zmiany zakresu zadań tych sądów co wiązałoby się z dużymi zmianami organizacyjnymi a co za tym idzie, z istotnymi nakładami finansowymi.</p> <p>W aspekcie związanym z kwestiami pracowniczymi proponuje się by sądy rejestrowe zostały wyposażone w pewne kompetencje (np. sprawdzenie czy zostały określone warunki uczestnictwa pracowników). Mają one jednak bardziej formalny charakter.</p> <p>W swoim piśmie Państwowa Inspekcja Pracy wskazuje na niespójności z przepisami</p>
--	--	--	--	---

			<p>transgraniczna jest dokonywana do celów nadużyć lub oszustw, ocena powinna uwzględniać wszystkie istotne fakty i okoliczności oraz uwzględniać, w stosownych przypadkach, co najmniej orientacyjne 3 czynniki odnoszące się do cech przedsiębiorstwa w państwie członkowskim, w którym spółka lub spółki mają być zarejestrowane po operacji transgranicznej, w tym w zakresie kwestii pracowniczych: liczbę pracowników, zwyczajowe miejsca pracy pracowników i określonych grup pracowników, liczbę pracowników oddelegowanych w roku poprzedzającym operację transgraniczną w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 oraz dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, liczbę pracowników pracujących jednocześnie w więcej niż jednym państwie członkowskim w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 883/2004.</p> <p>Ponadto odnosząc się do propozycji zawartej w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw należy wskazać, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> • projekt ustawy oraz uzasadnienie nie określają sposobu w jaki Państwowa Inspekcja Pracy zostaje poinformowana o złożeniu przez spółkę wniosku o wydanie zaświadczenia, tj. momentu biegu terminu jednego miesiąca do wniesienia przez Państwową Inspekcję Pracy uwag w ramach procedury wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem połączenia, przekształcenia i podziału transgranicznego spółki; • projekt ustawy oraz uzasadnienie nie określają procedury wnoszenia przez Państwową Inspekcję Pracy uwag w ramach procedury wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem 	<p>materialnymi zawartymi w art. 516¹² § 7, art. 550¹⁵ § 6 oraz 580¹³ § 6 Kodeksu spółek handlowych.</p> <p>W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości nie jest zasadny zarzut niespójności projektowanych przepisów.</p> <p>Proponowane rozwiązania są nakierowane na zapewnienie szczerzego i realnego systemu ochrony praw pracowników, z udziałem wyspecjalizowanego organu.</p> <p>Art. 10 (dawny art. 5) przewiduje zmianę ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy polegającą na umożliwieniu zgłoszenia przez Państwową Inspekcję Pracy uwag w ramach procedury wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem danej operacji transgranicznej.</p> <p>W sytuacji, gdy Państwowa Inspekcja Pracy nie skorzystałaby</p>
--	--	--	--	--

		<p>połączenia, przekształcenia i podziału transgranicznego (w uzasadnieniu projektu, na str. 57 wskazano jedynie, że wraz z wnioskiem o wydanie zaświadczenia spółka składa do sądu wnioski o wydanie opinii przez właściwy organ podatkowy oraz, że przesłanki materialne jak i procedura wydawania tej opinii zostaną uregulowane odrębnie w przepisach ustawy Ordynacja podatkowa. Na temat procedury z udziałem Państwowej Inspekcji Pracy nie ma wzmianki, tym samym nie jest dla nas jasne, czy uwagi mają być przez Państwową Inspekcję Pracy składane w ramach procesu opiniowania przez organ podatkowy, czy w odrębnej procedurze, na wniosek sądu.</p> <ul style="list-style-type: none"> • projekt ustawy oraz uzasadnienie do projektu nie określają jakiego rodzaju uwagi podlegają zgłoszeniu przez Państwową Inspekcję Pracy w procedurze wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem połączenia, przekształcenia i podziału transgranicznego spółki; Analiza treści motywu 36 pozwala przypuszczać, że intencją ustawodawcy jest pozyskanie informacji na temat okoliczności związanych z delegowaniem pracowników do pracy za granicą w ramach świadczonych usług przez spółkę, która uczestniczy w procesie połączenia, przekształcenia i podziału transgranicznego. W tym kontekście należy zauważyć, że Państwowa Inspekcja Pracy nie posiada informacji nt. zaświadczeń o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej (deklaracjach A1), wydanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w trybie przepisów rozporządzenia 883/2004 o koordynacji systemów zabezpieczenia 	<p>z uprawnień do składania uwag proponuje się w projekcie, aby sąd rejestrowy np. na skutek uwag zgłoszonych przez pracowników, zgodnie z dodawanym art. 580¹³ § 2 pkt 6 Kodeksu spółek handlowych oraz jego odpowiedników dla połączeń i podziałów transgranicznych, miał dodatkowo możliwość zwrócenia się do Państwowej Inspekcji Pracy o opinię w zakresie zgłoszonych przez pracowników uwag.</p> <p>Proponowane, orientacyjne wskaźniki dotyczące kwestii pracowniczych, zostały w uzasadnieniu przywołane, zgodnie z wymaganiami, jakie przewidziane są w dyrektywie 2019/2121.</p> <p>W odniesieniu do kwestii sposobu w jaki Państwowa Inspekcja Pracy ma zostać poinformowana o złożeniu przez spółkę wniosku o wydanie zaświadczenia, należy mieć na uwadze, iż akta rejestrowe</p>
--	--	--	--

		<p>społecznego. Nie gromadzi także informacji na temat liczby pracowników delegowanych przez podmioty z siedzibą na terytorium RP do pracy za granicą. Państwowa Inspekcja Pracy nie dysponuje także informacjami dotyczącymi naruszeń przepisów prawa państwa przyjmującego w obszarze delegowania pracowników. Szczegółowe wyjaśnienia dotyczące kompetencji Państwowej Inspekcji Pracy w sprawach dotyczących delegowania pracowników w ramach świadczenia usług oraz mechanizmy wymiany informacji z organami właściwymi za granicą stanowiły przedmiot pisma z dnia 5 lutego 2021 r., znak: GIP-GNL.081.5.2021.2, skierowanego do Zastępcy Dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego w Ministerstwie Sprawiedliwości, w którym wyjaśnialiśmy, że Państwowa Inspekcja Pracy nie dysponuje informacjami dotyczącymi naruszeń przepisów prawa państwa przyjmującego w obszarze delegowania pracowników, o którym mowa w postanowieniach dyrektywy 96/71/WE popełnianych przez polskiego przedsiębiorcę. Stosowna wiedza na temat ewentualnych nadużyć i nieprawidłowości z perspektywy przepisów państwa oddelegowania pozostaje w posiadaniu zagranicznych organów właściwych. Jedynie, w przypadku, w którym do Państwowej Inspekcji Pracy kierowany jest wniosek o powiadomienie polskiego pracodawcy o decyzji w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej, związanej z niedopełnieniem przez niego przepisów państwa oddelegowania, czy też wniosek o egzekucję takiej kary administracyjnej lub grzywny</p>	<p>dla podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców prowadzone są w systemie teleinformatycznym, który jest powszechnie dostępny.</p> <p>W odniesieniu do procedury wnoszenia przez Państwową Inspekcję Pracy uwag należy mieć na uwadze, iż projektodawca zakłada elastyczność, jeśli chodzi o sposób składania uwag do sądu rejestrowego w ramach procedury wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem danej operacji transgranicznej.</p> <p>Projekt nie zakłada złożenia wniosku przez sąd rejestrowy dla umożliwienia zgłoszenia uwag przez Państwową Inspekcję Pracy.</p> <p>W tym zakresie zauważalne są różnice pomiędzy sposobem ukształtowania procedury współpracy organami podatkowymi a modelem tej współpracy z Państwową</p>
--	--	---	--

			<p>administracyjnej, Państwowa Inspekcja Pracy pozyskuje wiedzę, że w działaniu polskiego podmiotu, kierującego pracownika do czasowego wykonywania pracy za granicą wystąpiły nieprawidłowości, skutkujące nałożeniem na niego tego rodzaju kary czy koniecznością jej egzekucji. Należy przy tym zaznaczyć, że Państwowa Inspekcja Pracy nie pozyskuje wiedzy o każdej takiej sytuacji, a wnioski w tym zakresie kierowane są do Państwowej Inspekcji Pracy tylko w uzasadnionych przypadkach, tzn. wówczas, kiedy doręczenie decyzji – zgodnie z przepisami i praktyką państwa przyjmującego – nie jest możliwe, lub gdy postępowania egzekucyjnego za granicą nie da się przeprowadzić i państwo przyjmujące niejako zrzeka się tej kwoty na rzecz państwa wysyłającego (w razie skutecznie przeprowadzonej egzekucji w Polsce należność ta stanowi dochód budżetu państwa). Przy tak zaproponowanym brzmieniu przepisu art. 10 ust. 1 pkt 15e ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy trudno nawet założyć, że uwagi przez nas składane miałyby dotyczyć ww. zagadnień.</p> <p>Mając na względzie przytoczone powyżej argumenty wnoszę o wyłączenie Państwowej Inspekcji Pracy z procedury wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem połączenia, przekształcenia i podziału transgranicznego spółki, a tym samym wykreślenie z opiniowanego projektu ustawy przepisu art. 5, odnoszącego się do uprawnień Państwowej Inspekcji Pracy.</p>	<p>Inspekcją Pracy. Odmienności te wynikają z faktu, iż projekt przewiduje obligatoryjne wydawanie opinii przez właściwe organy podatkowe w każdym przypadku, stąd konieczne jest przesyłanie wniosku do właściwego organu podatkowego.</p> <p>Projektodawca kierował się w tym zakresie potrzebą odciążenia sądów rejestrowych oraz uniknięcia nadmiarowego przesyłania dokumentów do Państwowej Inspekcji Pracy.</p> <p>W odniesieniu do kwestii jakiego rodzaju uwagi podlegają zgłoszeniu przez Państwową Inspekcję Pracy w procedurze wydawania zaświadczenia, należy mieć na uwadze, iż dotyczą one wszelkich aspektów związanych z nadużyciami praw pracowniczych w związku z dokonywaniem operacji transgranicznych. Nie ograniczają się one jedynie do wskazanych przez Państwową</p>
--	--	--	---	--

				<p>Inspekcję Pracy kwestii związanych z delegowaniem pracowników. Najczęściej źródłem wiedzy nt. potencjalnych naruszeń będą uwagi pracowników składane do sądu rejestrowego.</p> <p>W toku prac nad implementacją dyrektywy 2019/2121 uwagi, które zostały przedstawione przez Państwową Inspekcję Pracy, w ramach wymiany pism, na które powołuje się Państwowa Inspekcja Pracy, zostały wzięte pod uwagę.</p> <p>W konsekwencji zgłoszonych wyjaśnień przez Państwową Inspekcję Pracy projektodawca zmienił pierwotne założenia, przewidujące każdorazowe wydawanie opinii przez Państwową Inspekcję Pracy w ramach wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem danej operacji transgranicznej i ostatecznie zaproponował wyposażenie Państwowej</p>
--	--	--	--	--

				<p>Inspekcji Pracy w o wiele mniej obciążające instrumenty interwencji, polegające na możliwości składania uwag.</p> <p>Taki sposób interwencji pozwala na uniknięcie zbędnego obciążenia Państwowej Inspekcji Pracy.</p> <p>W świetle powyższych wyjaśnień nie jest zasadny postulat całkowitego wyłączenia Państwowej Inspekcji Pracy z procedury wydawania zaświadczenia o zgodności z prawem połączenia, przekształcenia i podziału transgranicznego.</p>
--	--	--	--	---